pace.exultabunda.cum timore.
¶Cōmonitio deniq3 ſapiētis Qui
diligitis dn̄m timete illu3.ecce ti/
morem.Deinde de miſericordia
et leticia ſimꝉ in oblectatōem.i.o/
mnē lactationē.vobis veniet mi/
ſericordia ¶Recte quide3 ad ma
rie canticum.et miſericordia eius
a progenie in progenies timenti/
bus eum.Unde/ ꝓpter generale
in omnes beneficium Magnificat
anima mea dn̄m Initiū qͦdam
tangens modum expōnis mora/
lis ſeu tropologice lamētationū
Jeremie.¶Aleph Quomodo ſe
det deiecta.et eiecta.ciuitas ani/
me mee.prius plena pplo.virtutū
omnium.nunc ſola et ſolitaria fa/
cta.locus ſpinarum.⁊ vepriū pec
catorꝫ Facta eſt ipſa pri⁹ dn̄a gē
tium per ſubiectiōem paſſionum
omnium.nunc velut mater vidua
non habens viri.dei ſui protectio
nem.aduerſus tyrannide3 demo
niorum Ipſa dudū princeps pro
uintiarum.que ſunt ſenſus ſui iure
ſubditi ſuo principatui. facta eſt
eis ſub tributo duriſſime ſeruitu/
tis.in luto luxurie.paleis ſupbie.
latēibus auaricie.fornace ferrea
totius miſerie ¶Beth.Plorans
plorauit aſſidue in afflictiōis no/
cte.⁊ lacrime eius voluūtur in ma
xillis eius exterius.Non ē qui cō
ſoletur eam.ex omnibus caris e/
ius.angelis et ſanctis caris eius
et omnes amici eius ſpreuerūt eā
quia videt a ſponſo ſpretā3.et fa
cti ſunt eius inimici.zelantes ad/
uerſus miſeram et ream.pro ho/
nore dn̄i.quem offēdit ¶Gymel
Migrauit iudas deſerēs anima3
meam ne confiteret.et hoc ꝓpter
afflictionem culpe totiens repeti/
te.et multitudinem ſeruitutis ve/
recunde.quam habet totiens ite
rata.nec valitura propter conti/
nuum recidiuum confeſſio ¶De
leth ¶Uie ſyon que ſunt itinera.
quibus anima ſcandit ad ſpecu/
lationem diuinorum.lugent.du3
materiam dant lugendi.eo ꝙ nō
ſit bonus et altus cogitatus. qui
veniat ad ſolēnitate3 gaudentis
affectus.Omnes porte eius.ſenſ⁹
videlicet exteriores. ſunt deſtru/
cte.peruerſis ſecantium ſecuribus
Sacerdotes eius.vires ſuperio/
ris rationis.gementes pro voce
exultationis et confeſſionis. vir/
ginales olim affectiones ſue ſunt
ſqualide turpes⁊ fede.Quid plu
ra et ipſa tota eſt oppreſſa amari
tudine viciorum pro ſuauitate.
ſanctorum bene olentium vnguē
torum

¶Sequitur tractatus

ſeptimus principaliter pſaic⁹
de mente cordis. et cognitio/
ne dei ſuper illo quinto ver/
ſu. Fecit potentiam in bra/
chio ſuo.per notulas.L.quin/
quaginta.

notula Prima

Fecit potentiam in
brachio ſuo diſper
ſit ſuperbos mente
cordis ſui. ¶ Conſide
remus attenta mēte
cordis noſtri. nos q̄ tota anima
magnificare dn̄m. qui deū tota
mente. et corde perfecto diligere
precipimur Audiamus quid in h̄
cantici tono. notauerit iuuēcula
tympaniſtria. cuius mens hūilis
contēplata eſt multa ſapienṫ Di
ſperſit inquit ſupbos Hoc ſufficē
videri poterat ad confuſiōem ſu
pboꝝ. ad collaudatiōem hūiliū
ad potētiam diuinaꝫ in ſuo bra/
chio ꝯmendādam. etiāſi nō addi
tum eſſet mente cordis ſui. Sꝫ
firmiſſime teneamꝰ. nihil in h̄ tra/
ctatu canticoꝝ ſupfluū. ſicut ni/
hil eē diminutū. qꝛ nimiꝝ ſpūſco
dictante ſapienter editū eſt. cuius
perfecta ſūt opa: cuiꝰ in eloquijs
nec vnū iota nec vnꝰ perit apex.
Intelligendū tn̄ eſt in primis ne
noſtrā fallat inueſtigatiōem no/
minū vel equiuocatio. vel ignorā
tia. quid vocetur mēs cordis. Lu
cidius. hoc cognito patebit inte/
ger et multiplex huiꝰ pticule ſēſus
Mēs et ſi ꝓ vi memoratiua qn̄qꝫ
ſumiṫ vt cū dicimꝰ. mēs meminit
huiꝰ. nihilominꝰ ad pn̄s coarta/
bitur acceptio. ad illud qđ emi/
net et eſt precipuū in creatura ra/
tionali vel intellectuali Jn̄ ⁊ mēs
ab eminendo dicta eſt. vel a meli
ore vel a menſura qm̄ et illud qđ
eminet et ſimpliciſſimū eſt in vna
quaqꝫ re menſura alioꝝ in tali re
ꝯſiſtētiuꝫ eſt. Volumꝰ aūt in pri/
mis incedē groſſa et palpabili fi/
de plus qꝫ phica et ſubtili detmi
natiōe. quēadmodū pro ſimplici
bus et ideotis fidelibus tn̄ quibꝰ
cuditur hoc opuſculū. Cuiꝰ titulꝰ
eſſe pt de mente cordis ſeu de tri/
clinio cordis in quo pſidet tanqꝫ
architriclinꝰ. ſpūs rationaṫ ſcd̄m
tres manſiōes. ſeu cenacula vṫ ta
bernacula cordis ſui Cōſtituamꝰ
idcirco. quid p nomen mētis vo
lumꝰ intelligi. Nec obſtrepet aut
ꝯtradicat quiſpiaꝫ ꝯtētioſus ac/
ceptioni. naꝫ noia ſūt ad placitū
Cū pterea ꝓceſſus aperire pote
rit ꝯgruā impoſitōis rōnem. Dū
aūt q̄rit de re ſtultū ē dicit diony
ſius ꝯtendē de noie ¶ Mēs ē por
tio. vṫ potentia creature rationaṫ
que facta eſt capax dei. et eiꝰ par
ticeps eſſe pt Cōſonat hec diſcri
ptio phicis et theologicis traditō
nibꝰ Sed hꝫ pl'imas q̄ſtiones. q̄
vix etiā ab ipſis litteratis pn̄t ter
minari. vt de q̄ditate potētiarū
anime rationalis. de ipſaꝝ diuer
ſitate et idētitate cū eſſentia De
numeroſitate et officijs ⁊ hmōi ce
teris Placeat igitur rudior ma/
nifeſtatio. et dicaṫ ꝙ rationaṫ vṫ
itellectualis creatura nominatur
vti mente ſua. imo ſe ipſa. tan/
qꝫ mentalis tūc exn̄s. dū tota con
uertiṫ ad ſolū deū. tanqꝫ ad obie

ctum ſuū. vnū primum. ſupremuꝫ
optimū. eternū. ꝑcipuū et ſummū
Teneat iterim iſta deſcriptio ſeu
q̄d nois mentis. Ac ꝑinde meta
phyſicales ceſſent inq̄ſitōes. q̄les
notate ſūt de q̄ddditate reali men
tis de mō quo p̄t clare et nude ꝑ
cipere ſolū deum vel ferri in eum
Rn̄deat etiā q̄uis idiota fidelis
interrogatus. que qualis et q̄n/
ta eſt mens tua. Rn̄deat inquam
mens eſt anima mea. dū ipa duer
tit̃ ad deū ſoluꝫ. tōꝫ ſola. ad ſolū
ꝛ vnū Hic ſonat initiū vulgati au
ctoꝛis etiā pri⁹ inculcatū Si deus
ē anim⁹ vt nobis carmina dicūt
Hic tibi ꝑcipue ſit pura mēte co/
lend⁹ Ecce ꝙ mentis officiū ē ꝑci
pue colere deū. Quo ſtabilito cō
feſtim elicere fas habem⁹ ratiōes
aliquas. cur ad hec verba diſper
ſit ſuperbos. additum eſt. mente
coꝛdis ſui. Vna ratio eſt. ſi reſpi/
ciamus ad pꝛimos parentes no/
ſtros adam et euam quos condi
derat deus ad ſui contēplatiōem
claram et ſerenam pro ſtatu vie.
quā ↄtēplatiōem fuiſſet in gloꝛia
viſio facialis ſubſecuta... He tibi
ſupbia Ita enim mente a pꝛimis
parētib⁹ diſpergi. per diuini bꝛa/
chij potētiam demeruiſti. vt iam
heu nos infeliciſſima ꝓles. nullū
mentis habitaculū in coꝛdib⁹ ha
bere potuiſſem⁹ ſicut nec deuꝫ co
gnoſcē. niſi miſericoꝛs et miſera/
toꝛ dn̄s noſter Jeſus xp̄s. poten/
ti virtute ꝓuidiſſet Deuꝫ quippe

nemo vidit vnq̄ꝫ ait Johes. ſꝫ v/
nigenit⁹ q̄ ē in ſinu p̄ris ipe enar/
rauit. Poteſt altera ratio ſumi. ſi
reſpect⁹ habeat̃ ad apoſtatas ā/
gelos. q̄s in tantam. conata eſt
attollere celſitudinem. ſtulta ſue
mentis p̄ſūptio vt diceret prim⁹
coꝝ Sedebo in laterib⁹ aq̄lonis
et ſilis ero altiſſimo. Mens ꝟo ni/
miū ſublimata. nimiū etiā ꝑcipita
ta eſt. ſimul et diſpſa. Ad h̄ em̄ q̄/
dam in alta tollunt̃. vt lapſu gra
uioꝛi ruant finiſq̄ꝫ ad alta leuati.
ē ruere. Queret hic ſcrupuloſi/
or aliquis. Nunquid h̄nt demo/
nes ipſi coꝛda. cū coꝛpa nō habe
ant. ꝑſertiꝫ carnalia cuiuſmōi ſſbe
cor eſſe optum eſt At vero ſi deū
h̄re cor trahim⁹ de ſcripturis vt
dicimus filium eſſe de coꝛde p̄ris
iuxta illō pſalmiſte Eructauit coꝛ
meū ꝟbū bonū. nēo iure negabit
poſſe coꝛdis nomē angelis attri/
bui cū de inſenſibilibus creaturis
inueniamus dictum. Transferent̃
montes in cor maris. Trāſeam⁹
idcirco nunc et alibi digreſſiones
moroſioꝛes inducere per concoꝛ
dantias multiplices. vbi ſtatim
conſtare poteſt de varijs accepti
onibus termioꝝ in ſcripturis Ex
quib⁹ accipe paucas. ad pꝛopoſi
tū qō in manibus habetur ſuffe/
cerit hoc indulto poterit et ali⁹
ſenſus elici. diūgendo hoc cōple/
xum. mente coꝛdis ſui. diſperſit ſu
perbos. ſicut in geñ dictū ē tact⁹
dolore coꝛdis intrinſecus cū di/

ſperſit per diluuiũ generale oẽm
carnem. Occurrit et alius ſenſus ſi
traducamus diſperſionem in bo/
num. Diſperſio ſiquidem maloꝝ
vel a malis bona eſt ſicut et deſe
ctio et ſeparatio. Similiter inueni
mus a ſanctis noiatam aliquan/
do ſuperbiam ſanctaz. que ſcilicʒ
nobilitatis ſue conſcia neſcit ꝓſti
tui vel calcari. neſcit niſi ſũmis iũ/
gi. Ponam te in ſupbiam ſeculo/
rum ait dñs de hirſm noua. Aſ
ſumat vtinaʒ mens noſtri cordis
hanc ſuperbiam vt nulli digne/
tur intendere. nulli iungi. nulli in/
herere niſi vni. ſoli quod eſt neceſ
ſarium. optimum eternum ⁊ ſum/
mum. qualiter elegit maria par/
tem optimam. qualiter exultans
propheta dicebat. Defecit cor
meum et caro mea. pars mea de/
us in eternum. O vere ſancta
et deſideranda ſuperbia. que vni/
cum bonum ſuum poſſidere vult
excellenter. ſine arrogantia et va/
na gloria. ſingulariť ſine inuidia.
Imperturbabiliter ſine ira. Infa
tigabiliter ſine acidia. Indeſinen
ter ſine auaricia. Delectabiliter ſi/
ne luxuria et gula. honorabiliter
ſine ypocriſi ficta. Diſperdat
oro potentia diuine miſerationis
vniuerſas alteritates. omnes cõ/
cupiſcentias. omnes ſolicitudi/
nes et fantaſias. a mente cordis
noſtri vt libera mens ab omni di
ſperſione glorietur exultans. Mi/
hi autem adherẽ deo bonum eſt

O felix diſperſio. que ſummam
congregationem operatur prout
loquitur diuinus dionyſius ꝙ v/
nifica virtus diuinorum luminuʒ
reſtituit et replet et conuertit nos
ad congregantis patris vnita/
tem et ſimplificam deitatem. Cui
concinens. vates regius. Edifi/
cans inquit hieruſalem dominus
diſperſiones iſraeľ congregabit.
Hanc diſperſionem meretur ſan/
cta ſuperbia. quatenus purgetur
et illuminetur. perficiatur in vni/
co optimo mens cordis pura ⁊
deiformis. Hec autem non habe
tur perfecto complemento. pre/
terq̃ʒ in gloria. participatiue ve
ro per gratiam. plus aut minus
in via ſm diſtributioneʒ ſãctiſpš
maxime per theologiam myſticã
ꝓut aperient ſequentia quantum
conceſſerit ſpũs bonus. queʒ dat
pater celeſtis petentibus ſe. In
cideret hic locus de diuiſiõe ſpũs
et anime. cõpagumq̃ʒ et medulla
rum. et diſcretione cogitationuʒ
et intẽtionũ cordis. p potẽtiam
verbi: qđ eſt brachiũ pr̃is eterni.
Qua diuiſiõe ſcđʒ doctores my
ſticos nulla mirabilioꝛ. nulla po/
tentioꝛ. Sed ad faciliora reuerta
mur vt cepimus. eis contenti que
tractatu dragmatico ſecundo no
tauimus. Pretactum eſt ꝙ in cor
de rationalis creature reperitur
triplex habitaculum. Inde no
minari poteſt cordis triclinium.
Spũs vero q̃ſi preſidẽs. iure dꝛ

architriclinꝰ. de q̊ ꝑ tropologiā
ſignatū eſt in nuptijs. duꝫ in cha/
na galilee xp̄us aquā ꝯuertit in
vinū Procedemꝰ aūt ordine ma
gis narratiuo ꝙ demonſtratiuo
vel ꝓbatiuo. ſuppoṅentes. dicta
doctoꝝ. cū ſuis declaratiōibꝰ me
taphyſicalibꝰ et theologicꝭ. vſque
quaꝙ multipliciꝙ rōe fulcitꝭ. q̊s
inſecuti. ꝯpoſuimꝰ pridez opuſcu
lū de theologia myſtica. ptitū in
duos tractatꝰ ſcḋm traditionem
ſpeculatiue primo. pꝰ practice ꝑ
xij. induſtrias. Cōtentet obſecro
quiſq̊s lector acceſſerit. ſi nō mor
ꝑiter oia numerauerimꝰ. q̄ faciūt
ad decorē et ornatū. diſpoſitionē
ꝙ mirabili varietate deſcriptaꝫ
ex libris tam nature ꝙ ſcripture
qꝛ forte dicetur altero loco Suffe
cerit h̄ ꝛ nūc ſenſibilis deſcriptio
quēadmoduꝫ ꝑ corꝑalia. ſpūalia
figurant. eo ꝙ ois noſtra cogni/
tio incipit a ſenſu. ꝓ ſtatu pn̄tis
miſerie. Propterea interior hō
noiat exteriorem ꝙ eſt vnanimis
dux ſuꝰ et notus ſuꝰ. Proponetur
vna deſcriptio. nō vt in ea ſiſtat
ſed vt manuductio q̄dam ꝓ rudi
bꝰ et ideotꝭ. ad diuina q̄ūlibꝫ ca
peſcēda Iuxta qḋ ita gregꝭ. exor
ditur in omelia q̄dam de thezau
ro et precioſa margarita Regnū
celoꝝ idcirco terrenis rebꝰ ſimile
ḋr vt ex his q̄ animꝰ nouit. ſur/
gat ad incognita et per hec q̄ ſcit
nota diligere. diſcat et incognita
amare Aſſignabimꝰ igit hūano

cordi. tanꝙ loco grādi et ſpacio
ſo tria cenacula. ſupremū mediuꝫ
et infimū Primū noiabimꝰ cena
culum mentis. Mediū vero. cena/
culū rationis. Tertiū erit et infi/
mū. aie cenaculo deputatū. Nolu
mꝰ tn̄ vt ſtatim. arbitret inſpector
hec idcirco depingi ꝙ ita ſint. ſꝫ
vt facilꝰ accipiat figurata dū in/
cipit ſed nō ſiſtat in figurꝭ. Sic ꝑ
myſticos intellectꝰ. archa noe lit
teralis. ſic archa federis. hſis in/
ſtar illꝰ ſpūalis. q̄ monſtrata eſt
in monte. ſic tricliniū ſamuelis ꝑ
typū. ſic tcliniū femiaꝝ in heſter
Sic vniuerſalr vt ad vnū dicamꝰ
omnes ꝑabolice locutiōes ſigni/
ficatū accipiūt. Sic p̄terea coraꝫ
oculis poſitum cordis tricliniū.
in quo mens obtinet ſūmū locuꝫ
de q̊ ſeorſuꝫ ꝯſeq̄nter ꝓprie ꝯſide
rationes annectent. ꝙ rarius ſer
mo inuenit de mente p̄ciſus. Rō
ponitur in medio Anima ſtat in
imo Spūs noſter tanꝙ architri
clinꝰ. p̄ſidet toti triclinio nunc ab
arce mentis dilabens ad vltimū
aie cenaculū. ꝓ adminiſtratione
ſenſuū. nūc ſtat in cenaculo rōnis
ad inueſtigationem pſice cuiuſli/
bet diſcipline Porro ſi q̊s aſpe
ctu p̄mo deſpexerit. aut abiecerit
hanc nrām ſpeculationē. et tanꝙ
cōmunis vulgata vileſcat quaſi
nihil afferat nouaꝝ ſententiarum
preter verba vel figuras Accipi/
at pro reſponſo primo ꝙ ideo nō
eſt abijcienda. qꝛ conſonas habꝫ

et priſcas doctoꝝ ſñias ſicut et
ipſi ſecū ɔueniūt Deinde faſtidi
um tollit dū eadē ſñia varie de/
ſcribit Vñ fundat color rhetori
c⁹.expolitio noiatus: Deniqȝ ne/
mo cogit inſiſtere huic ſpeculatio
ni.ꝓſertim cū neglectu alioꝝ.imo
ſi nō fallor.ꝓderit ad oim ſiliũm
faciliores intellect⁹.ꝓcipue ſi ɔdi
tio primi cenaculi.q̃ mēs reſidet
velut in aureo ſalomonis reclina
torio fuerit plene nota Caueatqȝ
ſibi maledictū illud ſibi dici.diſp/
ſit ſuꝑbos mente cordis ſui.
¶Quib⁹ ita ꝓordinatis. ſubiūgam⁹
triclinīū cordis. Architriclin⁹ dr
corcul⁹.i.cordis cultor⁹ ꝛ cordat⁹
dici pt ſpiritus.ſ.rationalis. Qui ſi
ſit vn⁹ in eſſentia triplex tñ in po/
tētia.imo multiplr triplex in viri/
bus et efficacia. ¶Triclinium fuit
maria quam ecclia ſic ſalutat Sal
ue mater pietatis.et toti⁹ trinita
tis nobile triclinīū. verbi cum in/
carnati.ſpeciale maieſtati prepa/
ras hoſpiciū ¶Primū ſpectat ad
mētem.alteꝝ ad carnem . ex qua
verbū caro factū ē.triplex in na/
tura.vn⁹ in pſona. Triclinīū tri/
plicatū.reperitur in celeſti hierar
chia. Triplex inſuꝑ actus hierar
chicus .Purgare.illuminare et ꝑ
ficere Materiaȝ hāc ſuppōnimus
latiſſime.per doctores proſecutā
Hoc primuȝ notetur ꝙ in omni
creatura rationali.et iuſta preſer
tim in hoie triplex hec triplicata
hierarchia.repitur ſcdm triplicē

vim.memoratiuā.ſ.et ꝑceptiuam
et affectiuā.primo in mente. ſcdo
in rōe. Tertio in aia tripliciter in
q̃libet ſingillatim. Hic eſt ampliſ
ſima ſpeculatio.ex hierarchia dio
nyſij tracta decimo.c. Tricliniuȝ
multiplr triplex ɔformit ad cele/
ſtem reperit in eccliaſtica hierar/
chia.ſic ſimilit et in ſeculari iuxta
triplicem in q̃libet ſtatuū coordi/
natiōem ɔſideret ſpeculator Tri
cliniū habet magn⁹ mūd⁹ ſub dō
Quia q̃dam ſūt entia pure ſpūa/
lia.q̃dam pure corꝑalia.q̃daȝ ex
corꝑe ꝛ ſpū ɔdita Declaratō ſup
ponit. Tricliniū habet minor mū
dus in habitaculo cordis.ſ. ꝑut
ſuꝑius figuratur. Hec pars ma/
gis ꝓpoſito ɔgruit ¶Ad cui⁹ elu
cidatiōem et dilatatōem.nō ē ne
ceſſe ſimplices inducē ſubtilit. ſuf
ficiat eis pro deuotiōe capeſcen/
da q̄ſi ſunt creature rationales.
ad beatitudinis impaſſibilitatem
ordinate.q̃s neceſſe eſt intendere
q̄nqȝ regimini corꝑis morali.q̄n/
qȝ erudiēde rōi.ſepe et primo. di/
uine dilectiōi.ꝑ impletiōe ſuoruȝ
ꝓceptoꝝ Intentio pma cōcernit
naturā.ſcda induſtriā.tertia pu/
ram grām. ¶Tricliniū minoris
mūdi.perfecta diſtinctiōe ɔgno/
ſcere ſpectat ad pñtes ꝛ theologie
profeſſores.ſi voluerint naturaȝ
ꝓprietatēqȝ ɔtēplationis agno/
ſcere et illud implere grecum o/
raculum. notoſolitos id ē noſce
te ipſum .Si preterea voluerint

ſapienter diſcernere quēadmodū
theologia actiua ſpectat ad infi/
mū. ſpeculatiua ad mediū. myſti/
ca ad ſupremū cordis nr̄i: In in/
fimo ſūt adoleſcētule. In medio
cōcubine et regine In tertio ē vni
ca pfecta cū dilecto. ¶ Tricliniū
cordis includit in p̄cepto dilecti/
onis Diliges dn̄m deū tuū ex to
ta mente tua. Ecce ſupremū. ex to
to intellc̄u. vt ponit in luca ⁊ hec
eſt ratio. Ecce zm Ex tota anima
tua. ecce tertiū Ex toto corde. ec/
ce ſimul totū. ¶ Hic tn̄ attēde ꝙ
oia vocabula. rationali creature
vt rationalis ē attributa ſepe p/
mixtim accipiūtur. vnū ꝓ altero ⁊
ſingulū ipſoꝝ ꝓ ſingulis q̄ multi/
plicitas vtendi. cauſat frequenter
ꝯfuſiōem in doctrinali diſciplina
vel in ſtudioſa meditatiōe. niſi p/
p̄etas noim. qūo ſūitur apud do
ctores annotetur Tricliniū elegā
ter expoſuit et diſtinxit venerabil'
Richard⁹ et añ eū hugo. fundan
tes ſe in Aug⁹ p̄cipue. Boetius q̄
ꝗ in ſuo de ꝯſolatōe q̄rto ⁊ q̄nto
et p⁹ iſtos dn̄s bonauētura. tam
in lc̄tura ſc̄di ſn̄iaꝝ. ꝗ in ſuo bre/
uiloquio ſub ꝯpendio Deniqꝫ mi
rabili⁹ in ſuo itinerario mētis in
deū Sꝫ et auctor de ſpū et aia. q̄
ſe iudice fuit tātūmō ꝯpilator et
collector ex alijs. mlta notauit di/
gna Oēs poſtremo. q̄ de aia ra/
tionali et virib⁹ ei⁹ philoſophice
aut theologice tractauerunt. illu/
ſtrāt triclinij nr̄i noticiā Ita tn̄ ꝙ

theologica traditio p̄ferat Dici
tur hoc ꝓpter Auicennaꝫ et auer
roim et platonicos et alios q̄rū
recitator fuit Albert⁹ in ſuo de a/
nima. et de intellectu et intelligibi/
li diſcrepātes in mltis a fidei pie
tate Seruet illud apl̄i. Oia tenta/
te qđ bonū ē tenete. ¶ Tricliniū
cordis ꝯueniēter aſſignatū ē ſm
triplex habitaculū ſeu cenaculum
ſub appriatione. noim iſtoꝝ. mēs
rō. aia. q̄bus p̄ponit velut archi/
triclin⁹ ipſe ſpūs rational' Spon
ſus āt p̄t noiari anim⁹. vxor vero
dicetur affect⁹ vel affectio et hec
multiplex. ſignant triplex Unde
noiari p̄t noſter anim⁹. nūc aial'.
ſi ex vtero aialis affect⁹ gignit p/
lem. nūc rōlis ſi ex vtero rōlis af
fectōis gignit ſobolem. nūc ſpū/
alis. ſi fetus ex multis affectiōib⁹
ꝓcedat. ſpūſācto ſupueniēte atqꝫ
ſui roris intima aſperſione. men/
tem fecundante. ¶ Triclinium
cordis. quandoqꝫ reducitur ad
binarium et ſenarium. quandoqꝫ
ad ſeptenarium protenditur.
Famoſa eſt apoſtoli diſtinctio. de
homine veteri et nouo. interiori:
ſcilicet et exteriori Dat interiori
quicquid ſpectat ad diuina. Dat
exteriori quicquid ad vicia. ⁊ ad
brutales ſpectat affectus Primū
vocat: ſpiritualem hominem. alte
rum animalem. Ubi nominibus
aliter vtitur. ꝗ habeat diſtinctio
nr̄i triclinij. ſed ſn̄ia facilit' ꝯſonat
ſicut iſta q̄ ſeptenario dilatat'.

Tricliniū cordis habuit de⁹.⁊ p/
xim⁹ noſter Jeſus xp̄s Scd̄m hu
manitatē q̄dem fuit in eo mēs be
ata.ratio ꝓmpta.aīa meſta cum
carne infirma. Significauit h̄ tri/
cliniū hugo ſub metaphora. tri/
plici.oculi.ſ.carnis rōis et mētis
ſeu cōtēplatiōis. Significauit hoc
ip̄m Richard⁹ ſub typo triplici.
diuiſi ipi⁹ Jacob. Unū cū ancil/
lis fuit.bala et zelpha Alterꝫ cū
liberis.rachel et lya. Tertiū qd̄
ſatis dat intelligi cū diuina ſapiē
tia.de q̄ ſalomon cecinit Mulierē
fortem q̄s inueniet? Hec vtiqꝫ ē
ſapientia.mr̄ pulcre dilectionis.
Hec nō ex virili ſemine.ſed myſti
co ſpiramine.virgo cōcipit et pa/
rit dei filiū.qm̄ ſpūs rationalis ꝑ
Jacob figuratus.non ſufficit ad
hūc partū.in vtero mentis.ſicut
nec maria v̄go.fecūdabať a Jo
ſeph ſpōſo ſuo q̄ non dn̄ať. ſꝫ ob/
ſequi debꝫ.dn̄e ſponſe ſue.quā fe
cūdat ſpūs Jeſu xp̄i.q̄ dn̄s ſimul
et pr̄ eſt et ſponſus et fili⁹ in hoc
partu Porro de mente.q̄ ſupio/
ra cordis tenet principaliter .eſt
ꝓpter verba lr̄e ſimul cū myſterio
ꝑtractandū Hec eſt velut in arce
ad quā inuitat apud ſalomonem
ſapientia.et apud boetiuꝫ ph̄ia.
quibus obedientes ſc̄i.et electi vi
ri aſcendebant in excelſa. hely/
as.helizeus .daniel.petrus ſara.
iudith . Heſter quoqꝫ rogatura
aſſuerū.venit ꝑ ordinē ad tertiuꝫ
oſtiū.Xp̄s demū in monte traſſi/
guratus ē Jeſus in cenaclo grā/
di ſtrato.montis ſyon cibauit a
poſtolos corpore ſuo.quibus et
prebuit ſe videndū poſt reſurre
ctionem.et ſpūſſancti.celitus miſ
ſi virtute.roborauit.docuit.et ſuc
cendit.colligēs illic et vniens hu
miles mente, cordis ſui

¶Sequuntur de mente. veritates xij.

¶ Continuetur ergo de mente
expoſitionis collectio repetendo
primitus.ꝙ mens ab eminentia
nominatur.et in ſupremo cordis
triclinio collocatur.quia propriū
habet officium ſpiritualibus intē
dere non qualibuſcunqꝫ.qꝛ ratio
cōiter.circa ſui cognitionem:⁊ ſpi
ritualiū occupať.ſed mens vacat
ſoli deo.¶ Hoc iam premiſimus
in hoc quid nois conuenimus a/
deo ꝙ ſi vacet mens ſibi.iam nō
ſortitur nomen mentis.pro q̄nto
vacat alteri q̄ꝫ deo. Ipſam vero
conſtat non eſſe deum. Conuenīſ/
ſent in hoc quid nominis etiam
ph̄i ſummi.licet a modo ponendi
diſcrepaſſent. ¶ Mens ſicut a
ſolo deo creatur in natura et in
eſſentia ſic a ſolo deo formatur
et illuminatur tanq̄ꝫ imago. et ſi/
militudo ſua. Hec iam conſide/
ratio .diſcrepat a traditionibus
philoſophoꝝ qui poſuerūt men
tem rationalem ſecundū mentem
proxime formari ab intelligen/
tia vltima cum ceteris erroribus

notatꝫ.in tenore articuloꝝ pariſi⁹
damnatoꝝ.de q̄b⁹ nō eſt hic inſi/
ſtendū p ſingula Sufficiat inte/
rim pōnes fidei ſimplr̄ ſupponere
nō ꝓbare. ¶ Mens ↄpatur ad
deū ſub triplici habitudine .Pri/
mo ſicut ad ꝑncipium ꝓductiuū.
Scḋo ſicut ad obiectū motiuum
Tertio ſicut ad donū ſc̄tificatiū
Primū hꝫ cōe cū quolibet ente.
Vñ reperit̄ in mente.mod⁹.ſpēs
et ordo.Rurſus.vnitas.veritas.
bonitas.Deniq̄ȝ menſura.nume
rus.podus.Etenim cōſiſtit in re
q̄libet q̄ntūcūq̄ȝ modicū habeat
entitatis.et in accidētib⁹ et in ma
teria prima veſtigiū trinitatis
¶ Mens dū ↄpatur ad deum ſicut
ad obiectū motiuū.ſortit̄ imagi
nem trinitatis.in natura ſua vbi/
cūq̄ȝ ⁊ q̄litercūq̄ȝ fuerit collocata
Rō.qꝛ capax dei eſt. vt eū reco/
lat.intelligat et diligat.nec p̄t ab/
oleri triplex hec potētia a mente
ipſa ſtante. Vñ nec in demonib⁹
lux haꝝ potētiaꝝ ſeu viriū ſeu a/
ptitudo naturaliū extinguit̄ q̄n
in ſe lux exiſtat ꝓut eſſet ſol in lu/
ce ſua.etiāſi nihil extra ſe actuali
ter illuſtraret ¶ Mens ↄpata ad
deū ſicut ad obiectū motiuū.eſt
nobilior ⁊ exp̄ſſior ſilitudo dei na
turalis q̄ȝ ſi ↄſideret̄ primo mō
tanq̄ȝ veſtigiū Rō qꝛ imago ꝓpt̄
maiorem expreſſionem eſt nedum
mediū deducens a poſteriori tā/
q̄ȝ a ſigno ,cauſato ad cāe ſue no/
ticiam.ſed habet in ſe formaliter

ſaltim in actu primo cognitiōem
et dilectiōem ſue cauſe prime Re/
cte eodē modo quo diſcipul⁹ co/
gnoſcit.artē mgr̄i obiectiue in a/
lijs.ſed formaliter eā aut ſaltim
virtualiter in ſe capit.et hec ē ꝓ/
ꝑa diſtinctio imaginis a veſtigio
¶ Mens ↄpata ad deuꝫ ſicut ad
donū ſc̄tificatiuū.ſortit̄ nomē ſili/
tudinis dei.qꝛ p hūc modū. par/
ticeps ei⁹ eſſe p̄t et ꝟ pl⁹ aut min⁹
ſcḋm exuberātiaꝫ grē gratū faci
entis.cū trib⁹ theologicꝭ virtuti/
bus in via.aut trib⁹ dotib⁹.aut a/
ctib⁹ in glia.Rō qꝛ grā gratum
faciēs.vna eſt in radice et eſſētia.
et triplex in habitib⁹ fūdatꝭ ⁊ for
matꝭ.in ea.et ab ea.q̄ꝝ ipſa eſt ra
dix et forma.et finis ꝓportionalr̄
ad eſſentiā diuinā.vnā in trinita
te.et trinam in vnitate ¶ Vtrum
ꝟo gratia ſit pri⁹ ſubiectiue in eſ/
ſentia aīe q̄ȝ in potentijs. Videt̄
ꝙ in eſſentia ſicut eſſētia eſt prior
et potētior q̄ȝ potētie.qꝛ radicā
tur et fluūt ab ea Sed neq̄ȝ grā.
immediate elicit act⁹ potētiarum
ſed impat illos ⁊ virtutes eliciūt
ſcꝫ fides.ſpes.⁊ charitas aut po
tētie mediātib⁹ his habitib⁹ qui
ſūt fides in rationali.ſpes in ira/
ſcibili charitas in concupiſcibili.
¶ Mens in paruulis baptiſa/
tis. cēnſenda eſt vera imago et
ſimilitudo trinitatis Ecce nūc in/
cipimus inueſtigationem theori/
ce chriſtianorum quam nullus
ſapiētiū ⁊ prudentiū mūdi cepit.

Ad cui⁹ cognitiõez.nõ ſunt nc̃a/
rie.inquiſitiones pħice.vel meta
phyſicales.nec mathematice ſed
ſufficit grã cum ſpe ⁊ fide per di/
lectiõem opante. Queãdmodum
ſub ↄpendio.diuin⁹ enũciauit Au
guſti.ꝙ fide ſpe et charitate colit
de⁹ Vñ deduxit ↄtra platõicos
plotinũ.porphiriũ.hermetẽ.apu
leum et ſiles longo ꝓceſſu.in ſuo
de ciuitate dei ⁊ in de vera religiõe
ꝙ ſol⁹ xp̃s dederat modũ gene/
ralem redeũdi.mentes in deum.
purgãdo.illũinando ⁊ pficiendo
neqꝫ oportebat theletas aut tar
gyas magicoꝝ.vel ydolatraruꝫ
induci.ſed reſpui. Sufficiebat de
niqꝫ illud impleri.qd̃ hortatur ec
cleſia ſurſũ corda ¶ Mens puulo
rum baptiſatoꝝ.et generalr oim
xp̃ianoꝝ q̃ntũcunqꝫ ſimplicium ſi
ſint in grã.cenſenda eſt ſoli deo.
tanqꝫ ſponſo vo et ſoli ſuauit in/
herẽ.p influxum formalez gratie
gratũ facienti. Rõ qꝛ acceptatur
q̃uis nõ ſemp exeat grã in actũ
ſcd̃m exẽplũ in qualitatib⁹ mate/
rialibus albedine nigredine ⁊ ca
lore.qꝛ forma ↄmunicat actũ ſu
um primũ.q̃ꝫdiu manet in ſubie/
cto. Sic em̃ homo dicitur ratio/
nalis et viuẽs a mente ſua.etiam
dũ homo dormit.duꝫ actu nihil
intelligit Sũt aũt influxus form̃les
ſpũ⁹ gr̃e tres pncipalr.q̃s appellat
hierarchicos dionyſi⁹ purgare.
illũinare.pficere appriate ad vi/
gorẽ vtutis in mente.ad fulgorẽ
veritati.et ad ardorẽ vel amorez
charitati.q̃s oẽs influxus.ipa cõ
plectit ↄcetudo fruitiõis.q̄ ẽ pax
exuperãs oẽm ſenſũ ⁊ in q̄ effect⁹
pncipalis ſtat theologie myſtice
q̄ ideo dr amens. i.ſine mente. et
irrational.i.ſine rõe et ſtulta. i. ſi/
ne ↄſueto ordine ↄgnoſcẽdi.put
infra nõbit ¶ Mẽs puuloꝝ bapti
ſatoꝝ.de q̄b⁹min⁹ videt.qꝛ nõdũ
hñt vſuꝫ liberi arbitrij.cẽſenda ẽ
naturalr ⁊ ſupnaturalr libere do
frui.q̃uis nõ libertate.vt ẽ arbi
trans ſiue deliberans ꝓpterea
nondum dicuntur actu mereri
vl agere vtuoſe.ſꝫ complacenter
et pulcre cũ decore vtutũ.copu/
lãtur ipſi deo ſpõſo ſuo. Rõ ẽ q̄a
imago ſue mẽti.ad ſui reformata
ẽ honorẽ pncipij ſcd̃m memoriã
intelligẽtiã ⁊ volũtatẽ. ¶ Mẽs oĩ
bus hõib⁹.ẽ eq̃lis libertati. q̄ ad
eſſentiã et actũ primũ ſed non q̄
ad actũ ſcd̃m ꝓpter impedimen/
ta vel adiutoria.modo iſtis. mõ
illis aduenientia. ¶ Taceret hic
ſermo de triplici libertate. ſcilꝫ a
coactione.a peccato.et a ſeruitu/
te Unde eſt preterea.ꝙ libertas
arbitrij non pt cogi.nec ab ho/
minib⁹.nec a deo nec a corpe.p/
prio.cuꝫ experiamur ipſam liber/
tatez totaliter frequentius impe/
diri.quo ad actum ſuum. Sed a/
liud eſt cogi . aliud impediri vel
deturbari.prout ſancti docent.
¶ Mẽs primo mõ pus deſcripto
nedũ eminet i cordis ↄclinio ſup

ratiõem ſupiorem.ſed locãda vi/
detur ſupra ſinderiſim et cõſciam.
Ratio q̄z portio ſiue ratio ſupior
vt talis ē intendē p̄t alijs ſub deo
que ſũt ſpũalia et intellectualia.
vt ſũt angeli et ſancti. Porro ſin/
deriſis eſt naturale iudicatoriũ
vel inclinatio ſicut alij loquũtur.
Sed h̄ iudicatoriũ generalr̄ attē
ditur ad veꝝ in vniuerſali. et in/
clinatio ad bonũ ſimlr̄ in vniuer/
ſali ¶ Mens aũt ſolũ reſpicit deũ
et inclinat̄ ad ipm̄ vnũ verũ bo/
nũ eternũ ſolũ et ſũmum. Habet
igit̄ obiectũ ꝑus et ꝑncipali⁹ ip/
ſa mens.q̄ȝ ratio ſupior aut ſin/
deriſis. ꝓpendit̄ hoc. dũ ꝓcedit
ad actũ zᵐ tam ſcd̄m potentias
ſuas et vires q̄ȝ ſcd̄m habit⁹q̄b⁹
ipſa format̄ et decorat̄. ¶ Mens
nõ h̄ȝ intellectũ agētem vel potē
tialem.q̄i potētias diſtinctas eſ/
ſētialr̄ ab inuiceȝ.vel a ſe ipa. ſic̄
multi ph̄antiũ locuti ſunt.q̄s nõ
oportȝ imitari.q̄z ponebant aut
vnitatem mentis in oib⁹.aut ip/
ſam nõ eſſe corpis formā nec de
nouo creatā.ſed ꝑpetuaȝ.nec ad
grām et gl̄iam a deo ſublimari
cũ erroꝛib⁹ h̄mõi.contra nr̄e fi/
dei pietatem. ¶ Caderet hic exq̄
ſitior ſermo qua rõe dr̄ mēs.ſiml̄
eſſe agens et patiēs.mota et mo/
uēs Sed hec in ſpiritib⁹ et a ma/
teria ſepatis reperitur libertas cũ
ſe ipam mouet. dũ ſe reflectit ſup
ſe et ſup act⁹ ſuos. Trāſeam⁹ ad
pñs.ↄq̄ſitiões h̄mõi ſpeculatiuas

et metaphyſicales .⁊ ad modo
et ad cās vñ mens diſꝑgit̄ reuer
tamur q̄ten⁹ ei⁹ vnitio et ſimplifi/
catio pl⁹ nota ſit.ne incurrat̄ ver
bũ h̄ im ꝓperij Diſperſit ſupbos
mente cordis ſui. ¶ Diſꝑſio men
tis dedit occaſiõem impoſitoꝛib⁹
noim̄.q̄s nc̄e fuit ſapiēter attētos
eſſe circa reꝝ ꝓprietates.vt mens
a mene diceret̄. Eſt aũt mene.idē
q̄d luna vel defect⁹ Mens aũt p̄/
ſertim ſtulti.ſcd̄m ſapiētis v̄bum
vt luna mutat̄. Lunatica q̄ppe ē .
quā ſpũs immũd⁹.mittit nunc in
ignē cupiditatl.male inflāmāteȝ.
nũc in aquā tũoris male ſuffocā
tem. nũc elidit in terris cogitatio
nũ noxiaꝝ.de terrenis.et voluta/
tat̄ et clamat.et ſtridet ⁊ ſpumat
et areſcit. ⁊ diſcerpit̄ ꝑ varia.vix
tandem redit ad ſe. per lucidum
interuallum. vt deum noſcat ⁊ ſe
et hoc ab infantia ¶ O q̄ȝſepe de
ſcendit noſtra mens. de hieruſalē
pacis in hierico.lunaris mutatio
nis. O q̄tiens incidit in latrones
Sed loc⁹ eſt hic et nũc.doctrine ⁊
nõ q̄rele. ¶ Diſꝑſio mentis.cā m
h̄ȝ duplicem in genere. Quedam
vicioſa eſt.altera nõ vicioſa Vici
oſaꝝ.quedā ē ex originali culpa.
q̄dam ex veniali.q̄dam ex morta
li. Sunt aũt cauſe alie.nõ vicioſe.
ſed naturales.quēadmodũ eſt ne
ceſſitas ſõni.q̄ȝuis aliquoꝝ vide/
atur opinio ſentire.q̄ ꝓ ſtatu na/
ture inſtitute mēs nõ fuiſſet a ſo/
mno depreſſa nec etiā in pueris.

quin actu ſemꝑ meminiſſet. intelle
xiſſet. et dilexiſſet deū. Et hoc pri
uilegiū trahere volunt ad btām
virginē. imo ad Johem baptiſtā
etiā ex vtero. ſicut nō eſt dubium
qn xp̄s viator. ſꝑ dicere poterat.
Ego dormio et cor meū vigilat.
Quippe beat⁹ erat. ſcd̄m mentem
Nō ſic Johes et maria Item⁹ h
et in aliꝭs. cū traditiōe cōi. ꝙ in i/
ſtis etiā. qn̄qȝ mens ceſſabat ab
actib⁹ ſuis. et cauſis naturalibus
et oſtat ſine pcc̄o ¶ Diſpſio men
tis ꝑ ſtatu natuē lapſe. de qua p̄n
cipalr erit ſermo. nunqȝ intelligit
fieri. quo ad actū ſuū primū. hoc
iā tactū eſt. qr ſicut aīa rational
eſt ꝑpetua. p⁹qȝ creata eſt. ſiue ſit
in corꝑe ſiue extra corp⁹ ¶ Lux eſt
q̄dam in ſe nata lucidū reddē in
actu Scd̄o ſubiectū ꝯdiſpoſitū. vt
corp⁹ vel ſe ip̄m ſi nō aliq̄s inter
uenerit obex. Vn̄ et naturalia, in
demonib⁹ ſm dionyſiū ſplēdida
remāſerūt Vocat aūt act⁹ ſcd̄s
ipſa oꝑatio elicita et immanens.
vel imꝑata et tranſiens ¶ Diſp/
ſio mentis q̄ ad actū ſcd̄m ꝓue/
nit qn̄qȝ negatiue. qn̄qȝ priuatiue
Negatiue ſiquidē. dum nō ſinitur
exire in actū ſine culpa ſua Priua
tiue vero cū culpa ſua. Exēplum
primi in dormientib⁹. infātibus ꝛ
fatuis naturalr. Exēplū ſcd̄i in e/
brijs ꝛ philocaptis ꝛ aliꝭs q̄s ex/
cecat ſua malicia ¶ Diſpſio men
tis habet virtuoſe. dū ſpūs ꝓpter
actus virtutū. in actiua. pro tunc
impedit cogitare de deo ſolo et
manē in arce ſua. Certū eſt āt ꝙ
oēs ꝟtutes ꝯſonāt q̄ ad habit⁹
ſuos. nec ſe impediūt. Actus ꝟo
ſepe mutuo ſe nō ꝯpatiūt. Quis
neſciat ꝙ act⁹ vite actiue. ſuſpen/
dūt act⁹ vite ꝯtēplatiue et econ/
tra. Non eni̅ ſimul eſt vacare acti
onib⁹ extrinſecꝭ. et intrinſecꝭ ſpecu
latiōib⁹. ¶ Si aūt q̄rat vtꝝ ſēꝑ
oporteat agē id qd̄ meli⁹ ē in ſe
Clara ē r̄ſiſio ꝙ nō: alioq̄n q̄libȝ
obligaret ad oꝑa ſuperogatōis
Nam virt⁹ et ars t̄minos ſuos
hn̄t et certos ¶ Sufficit igit pro
regula ad ſalutē. ꝙ fiant act⁹ qui
tūc iacent ſub precepto oꝑantis.
q̄ntūcūqȝ q̄s videat ꝭ idone⁹ ad
aliaꝛ ꝑoit⁹ talēto mltiplici ad ſu
pererogandū q̄ regl̄a tollit ſcru
pulos ſuꝑ diſtributiōe talenti ac
cepti. q̄s frequēter inducit feruor
indiſcret⁹ et zelus nō ſcd̄m ſciam
ꝓueniēs ex radice ſuꝑbie vel va/
nitatꝭ. vel certe a demonio meridi
ano. cui⁹ oculi ſūt. ſicut palpebre
diluculi. et qui ꝑ arrogātiaȝ fer/
ueſcē facit ſicut ollā/ ꝓfundū ma
ris. cui cor ſtultoꝝ ꝯpatur. et po
nit q̄ſi vnguēta bulliuerit. h eſt cū
de vitiꝭs virtutes effingit. ¶ Di/
ſperſio mentis q̄ ad habituȝ grē
gratū facietis. nunqȝ ꝓuenit abſ
qȝ pcc̄o mortali. ſed act⁹ eiuſdem
grē p̄t ſine culpa mortali vel ve/
niali freq̄nter interrūpi. Hec ps
ſeq̄tur ex p̄cedēti ¶ Vn̄ ꝑ facilio/

regula ad salute

ri noticia oim q̄ tractam⁹. poſſu/
m⁹ p diſtinctiōem dicē ꝙ mēs in
hoie. ſicut aia rationalis. p̄t cōſi/
derari dupl̄r Uno mō ſm eē ſu/
um. Alio mō ſcd̄m bene eſſe. Si
primo mō ſic ē incorpalis ꝛ ima
terial̄ natural̄r Si ſcd̄o mō ſic re
cipit varietates plimas. et h̄ du/
pliciter in genere. qꝛ vel ↄſtituit̄.
ſcd̄m bene eſſe habituale ſuū ſolū
vel ſecūdū eſſe actuale Si ſecūdū
eſſe habituale. ſic eſt dupl̄r. vel ſe/
cūdū habit⁹ pure ſupnaturaliter
infuſos. vel ſecūdū habit⁹ natura
lit̄ p aſſuefactiōem acq̄ſitos Tal̄
eſt diſtinctō de bene eē actuali. q̄a
vel p̄cedit illud ex habitu ſupna
turali vel ſupnatural̄r. vel ſolum
naturaliter Fierēt ſubinde multe
diſtinctiōes de ↄpatiōe mētl. aut
aie rationalis. q̄ ad bene eſſe vel
q̄ ad eſſe ſcd̄m q̄d. qd̄ ē additū
ſub ſuo eſſe. Et ſecūdū iſtos re
ſpect⁹ haberet̄ noticia. cur aia tot
noib⁹ appellat̄. cū ſit eſſentia ſim/
plex et vna. vt ꝙ d̄r ſpūs. mens.
ratio. aia. dicit̄ portio ſuperior ꝛ
inferior. d̄r intellect⁹ ſpeculatiuus
et practic⁹. d̄r ſimplex ꝛ ↄpoſitus
aut diſcurſiu⁹. d̄r fōrlis et actual̄
vel adeptus. d̄r agens et poſſibi
lis. d̄r inuētiu⁹ et iudicatiu⁹. d̄r li/
bez ſimplicit̄ et libez arbitrium.
d̄r ſinderiſis et ↄſcia. d̄r natural̄r
agens. d̄r rōlis ↄcupiſcibilis ꝛ i/
raſcibilis. d̄r tādem p̄ncipal̄r ſp̄s
ↄgnitiu⁹ et d̄r volitiu⁹. d̄r mens
collecta et vnita in hūilib⁹ deuotl.

d̄r. diſpſa i ſuperbis mēte cordis
ſui. Ueritates octo dixim⁹ de
diſpſiōe mētl. De collectōe vi/
deam⁹ ſil̄ et de deuotiōe Colle
ctō mētis ad deū p̄t acq̄ri. q̄ꝫ via
triplici in genere. Una ē p deuo
tionē ſimplicē. Altera p phyloſo/
phicā inueſtigatiōem. et intelligē
tiā. Tertia p theologiā. q̄ ↄple/
ctit̄ intelligentiā. et deuotiōez ſil̄
ſi plena ſit. Nūc de prima p̄ncipa
lior ē intētio ad ↄfuſiōez ſupbo/
rū. mēte cordis ſui. Deſcribitur
āt deuotio ſm doctoēs. noiatim
hugonē in ſuo de orōe. Deuotio
ē eleuatio mentl. in deū p pium et
hūilem affectū. fide. ſpe. et chari/
tate ſubnixū. Nihil hac deſcript/
one veri⁹ nihil lucidi⁹. nihil ↄpoſi/
to nr̄o ſimpliciū documēto accō/
modatius tradi potuerat Porro
de mētis deuotiōe. nō ſiluit ſcri/
ptura. loquēs de offerētib⁹ mēte
p̄mptiſſima et deuotiſſima Mēs
deuota eſt in īcipiētib⁹. deuotior
in pficiētibus. deuotiſſima in pfe
ctis Collectio mētis per deuotio
nē. nihil aliud eſt q̄ꝫ eleuatio Non
eīm p̄t mētis eleuatio fieri ad de/
um p piū et hūilem affectū. quin
colligat̄ ad vnitatē In qua vnio
ne tradit diuin⁹ dionyſi⁹ myſteri
um cōſiſtere. theoſophie xpiano/
rū. Unde p̄terea ſūitur. diſtinctō
ſpūalis amoris a carnali. qꝛ p̄m⁹
vnit. alter ſpargit Et qꝛ talis v/
nio nō attingit̄ abſqꝫ amore ſpū
ali extaſim faciēte. tradiderūt ex/

poſitores ſui ꝙ appellat theolo/
giam myſticã experimentatm̃ vl
guſtatm̃ amorem de q̃ dt vn⁹ int
ceteros ꝙ amor hmõi cãbatur
ſine cognitione p̃uia vel comite.
Qd an verũ ſit. et quõ p̃t accipi
tactũ ẽ alibi ſub xij. ꝯſideratiõib⁹
et hic ſupaddent aliq̃ ¶ Certiſſi/
mũ quidẽ ẽ. ꝙ amor oĩs ꝯgnitio/
nem p̃ſupponit. vnam aut alterã
ſhabem⁹ ecce tria p̃ncipalr in de
ſcriptiõe deuotiõis Primo. ꝙ eſt
eleuatio mẽtl. in deũ. ſcdo ꝙ hec
eleuatio fit p piũ et hũilem affe/
ctũ. tertio ꝙ hmõi affect⁹. debz eſ
ſe. fide. ſpe. et charitate ſubnixus
ſeu format⁹. ¶ Pñt hic explicari
q̃ttuor cẽ deuotionis finalis. ma/
terialis. efficiens et fo͛lis. ꝑoſſet
inſup apiri. quid intelligim⁹ p ele
uatiõez mentl. in deũ. qr nõ fit h
ſermo de eleuatione locali cũ de⁹
ſit vbiq3 et ſẽp. intimior menti q̃3
mens ſibi ipſi Sed intelligim⁹ de
eleuatiõe ſpũali. nõ ſcd̃m eſſe mẽ/
tis. ſed ẽm bene eſſe habituale et
actuale p affectũ. ſ. piũ. et hũilem
qui q̃nq3 ſtat in habitu ſolo. q̃nq3
ꝓcedit ad actũ. quẽadmoduz fi/
dem ſpem. et charitatẽ. Nũc pro
habitib⁹. nũc ꝓ actib⁹ accipimus
¶ Accipiẽtes aũt ꝓ actib⁹. cõue
niẽter in primis coartam⁹ ſermo/
nez ad tria hec vocabula. affect⁹
pius et hũilis. Ita vt abbreuian
do dicere poſſem⁹ ꝙ deuotio eſt
affect⁹ plus et hũilis Quiſq̃s er/
go plene cognouerit. quid eſt af/
fectus pi⁹ et hũilis. ſciet vtiq3 q̃d
eſt deuotio Et qm̃ finis legis eſt
dilectio ẽm apl̃m. cõformiter ad
xp̃m teſtificãtem in duob⁹ mãda/
tis dilectiõis. tota lex pendet et
ꝓphete ꝑfuit opinio celebrl. ꝙ the/
ologia xp̃ianoꝝ. magl. eſt affecti
ua ꝓprie q̃3 ſpeculatiua vel practi
ca Non enĩ data eſt lex xp̃iana vt
hic intelligam⁹ deũ. ſed vt capti/
uem⁹ oẽm intellectũ. in obſequiũ
xp̃i. Valet hec ꝯſideratio ꝓ ſim/
plicib⁹ xp̃ianis. et militat aduer/
ſus ſupbos mente cordis ſui. qui
nihil credere volũt. niſi pri⁹ intel/
ligãt. q̃les erãt ph̃i. q̊s damnant
piſienſes articuli de errore. quaſi
per oĩa ſpecialr dũ dicebãt. ꝙ ni
hil ſcit qui ph̃ie nõ ſtuduit Et in/
ſup nõ eſt alia felicitas hoim q̃3
ſtudere ph̃ie. et ꝙ nõ eſt curandũ
de fide ¶ Procedit rurſus hec cõ
ſideratio. cõtra ſupbos. ſolo noie
et vanitate theologos. qui ſtudẽt
ſolũ vt ſciãt. vel ſciant. nihil vero
traĳciant ad effectũ. nihil ad mo
res et virtutes Et cũ dixerit eti/
am gentilis ph̃us Inquirim⁹ q̃d
ſit virtus nõ vt ſciam⁹. ſed vt bo/
ni efficiamur ¶ Cognouim⁹ pch/
dolor aliq̃s quib⁹ oĩs doctrina
miſcens cũ ſpeculatiua. pietatez
fidei ad effc̃m reddebat grauis
moleſta. nauſeãs et oneroſa Ita
vt doctoẽs deuotos deriderẽt vt
ideotas et vetulas. quales ſũt a/
pud tles. Gregl. bernardus. imo

damnata arrogãtia et amentia.
Augl. ⁊ dñs bonauẽtura cũ ſiliƀ
Eſt inquiũt doctrina eoꝝ. ad ꝑdi
catiõem et deuotioné. quaſi ſtare
neqͣnt ꝑiter deuotio et eruditio
Sed qd̃ verũ eſt ꝙ repugnãt.
ſcia inflãs et charitas edificans
qꝛ execrabilis eſt ſupbo hũilitas
Sed eſt ſcia q̃ non inflat ſapiẽtia
ſcꝫ q̃ de ſurſuꝫ eſt pudica. ſuadibi
lis pacifica q̃ erudiẽs intellectum
ſimul per deuotioné informat et
inflãmat et paſcit affectũ. fauus.
.ſ. cum melle. oleũ cum igne. vtile
cum dulci Deuotio nihil hñs
de pħia vel theologia ſcholaſti/
ca ſpeculatiua. ſufficit ad ſalutem
Sufficit inſuper ad collectionem
vnitiuam mentis cum deo. per ſu
permentales exceſſus. pħia vero
et theologia ſine deuotione. diſꝑ
gunt ſuperbos mente cordis ſui.
deprimũt et auertunt. vt ſe miſce
ant queſtionibus infinitis Ratio
breuis in ꝓmptu eſt. qꝛ deus ſu/
perbis reſiſtit. hũilibus auteꝫ dat
gr̃am. Declaratio ſermonũ tuo/
rum illuminat ait pſalmiſta et in/
tellectum dat paruulis. Conſi/
deremus ꝓprietatem deuotionis
vt conſequẽter appareat. quales
ſunt ad deuotionem Illi nimiruꝫ
qͥbus eſt ſuauitas in affectu pie/
tas in intellcũ. hũilitas in effectu
ſimul ⁊ intellcũ Eſt itaqꝫ deuotio
affectus pius et humilis Quid ẽ
aũt affectus niſi ſpontanea q̃daꝫ
et ſuauis inclinatõ ait hugo Por
ro ↄtrariat̃ affect⁹ ſuauitati/men/
tis duritia. q̃ ↄpũctiõe nõ mollit̃
de qua ſapiẽs. Qui autẽ mẽtis ẽ
dure corruet in malũ. Et iterum
Cor duꝝ male habebit in nouiſſi
mo Cõtrariat̃ pietati fidei. men/
tis inſipientia. de qua pſalmiſta.
Dixit inſipiens in corde ſuo. non
eſt deus Et alibi. Illuminans tu
mirabiliter a montiƀ eternis tur
bati ſunt oẽs inſipientes corde.
Predicam⁹ xp̃m ait apl̃s. grecis
quidẽ ſtulticiam Cõtrariat̃ hũi/
litati. ſpei. mentl. arrogantia. que
ꝑſumit de meritl. vel deſperat de
ꝑmĳs Hic ẽ vir q̃ nõ poſuit deũ
adiutorẽ ſuũ. ſed ꝑualuit in va/
nitate ſua. Et rurſũ Man⁹ ei nr̃a
excelſa et non dñs fecit hec oĩa
Et illud de iudeis apud ꝓpħam
Deſperauim⁹ Sciuerit igit̃ õnis
hõ. qui noluerit ↄprehendi ſb̃ ħ
maledicto. diſꝑſit ſupbos mẽte
cordis ſui. ꝙ ad mentis collectio
nem vnitiuaꝫ nc̃aria eſt deuotio.
quã deſcripſimus. q̃ eſt eleuatio
mentis in deum per piũ et hũileꝫ
affectũ. fide. ſpe. et charitate ſub/
nixũ Propterea quẽadmoduꝫ
videris carẽtem iſtis dic ꝙ diſꝑ/
ſus eſt mente cordis ſui: q̃ntũcun
qꝫ ſe pħm. vel ſcholaſticũ theolo
gũ eẽ iactet Dic illud Iob de tali
Si aſcenderit in celum ſupbia ei⁹
et caput eius nubes tetigerit. q̃ſi
ſterq̃linium in fine perdet̃. et di/
cent qui eũ nouerãt vbi eſt? Qua
ſi ſõnium auolans nõ inueniet̃. et

tranſiet q̄ viſio nocturna. Hic ꝙ
eſt ſal infatuatū. eſſiciendū et con
culcandū. Sec⁹ vero ſi quez agno
ueris in affectu ſuauez. piū et hūi
lem. ſi ad deū cū ſimplicitate fidei
ſpei ⁊ charitatꝭ eleuatū. q̄uis iſte
ſit ſine lrīs ſine pħia ſine theolo/
gia. talis vtiq̄ collect⁹ et vnitus
eſt mente cordis ſui. Quid igit̄?
Vana eſt pħia. inutilis eſt theo/
logia? Vana pſus inutilis ⁊ no
xia habenti ſi nō comes affuerit
deuotio. que pius eſt et hūilis af
fect⁹ qua comite poterit ad intel
ligentias pl'imas euehi. q̄s non
habebit de lege cōi ſimplex xpīa/
nus. Poterit inſup talis eſſe vti/
lis in doctrina q̄ fides ſaluberri/
ma gignit̄. nutritur defendit̄ ro/
boratur. Vtilis ꝑterea ſicut dicit
apl's ad arguendum ¶ Proinde
deuotio ſola non ſufficit ad expli
cationem ſui mentib⁹ alienis inſi/
nuandā. cū amplius in experimē
tali ſenſu vel affectu. q̄ꝫ ratiocina
tio intellectu conſiſtāt. Sūt idcir
co male deuoti. ſimplices illi. qui
iuxta ſuas affectōnes. tradere ſa
tagunt aliis regulas et leges ex
ſcripturis ſacris. Hinc fatue reue
lationes. hinc ſupſticioſe affectio/
nes ꝓdierūt. Sic ecōuerſo pħi ⁊
theologi deuotione carentes ſini
ſtras de deuotiōis myſterio. de/
riſiones intulerūt ¶ Rurſus ita ſe
habent affect⁹ pietas et hūilitas
in deū. vt neq̄at vna veracit̄ ſine
altera inueniri. Duſq̄ꝫ enī pietas ſi

dei rite ſtabilit̄ ſine affectōe hu/
mili. nec hūilitas ſpei. et ſuauitas
charitatꝭ ſine fidei ſolide pietate.
Quo factū eſt aliq̄n vt dolē. pe/
nitēq̄ꝫ ſe diceret ſi nulli lrātoꝝ. ꝙ
non in ſimplicitate parentū. ſ. lai
coꝝ ꝑmanſiſſent. Fides itaq̄ꝫ do/
nū dei ē. ne quis glīet̄. Pax iſup
in credendo ꝑdicabat̄ ab apl'is
ſuis. De⁹ inq̄t ſpei. repleat vos oī
gaudio et pace in credendo. Rō
ſubdit̄ vt abūdetis in ſpe et vir/
tute ſpūſcī q̄ ꝟtus eſt charitas
Caderet hic ſermo de certitudīe
fidei. et queadmodū intellect⁹ in
ipa ſtabilit̄ ſicut ⁊ in ſpe et in cha
ritate. ꝑ oīmodam ſui derelictio/
nem ſub potenti manu dei. capti
uādo oēm intellectū in obſequiū
xpī. q̄lit̄ ſuadebat. Trigoſon⁹ a/
naſtaſie. Tu vero ancilla xpī. tro/
pheū crucis tota mente oſtringe
Mod⁹ infra notabit̄. Quid autez
eſt mens tota. niſi mens vnita to
talr̄ et collecta? Ois vero mēs ta
lis deuota eſt in incipientib⁹ de/
uotior in ꝑficientib⁹. deuotiſſima
in ꝑfectis. q̄s non diſꝑgit ſuper/
bia mentis cordis ſui. De deuo
tiſſima mente dicem⁹ aliq̄. Primo
de deuotiōe ꝑfectoꝝ. ad alios re
ditura ¶ Deuotiſſima mens q̄lis
eſt in ꝑfectis? hꝫ in ſe ſecretū ſoli
tudinis ſerenū lūinis. tabernacu/
lū pacis. hꝫ et cenaculū ſeu diuer
ſoriū refectiōis. cubiculū reqetio/
nis. nidulū pulliſicationis. hoc ē
ex bernardo. Vidit illic lucē. q̄m

non capit loc⁹ Audit armoniã
quã non capit tẽp⁹. Odorat̃ fra/
grãtiam. quã non ſpgit flat⁹. gu
ſtat cibũ. quẽ nõ minuit edacitas
heret amplexu. quẽ non deuellit
ſacietas Hec ex auguſtio ¶ Sed
admirabilioꝛ ẽ ſup oẽs. dionyſij
traditio. q̃ videt̃ inſipiẽtib⁹ coꝛde
rem magl. inuoluẽ ↄtradictõibus
q̃ꝫ docẽ. Siquidẽ ad timotheũ
ſcribẽs de myſtica theologia. ſic
dĩt Tu aũt timothee circa myſti/
cas viſiões. coꝛroborato itinere
et ſenſus deſere. et intellectuales
opatiões. et ſenſibilia et inuiſibi/
lia et om̃e nõ ens. ⁊ ens. ⁊ ad v/
nitatẽ vt poſſibile eſt inſci⁹ reſtitu
ere ipi⁹. q̃ eſt ſup oẽm eſſentiã et
ſciam et a te ipſo. et oĩbus. immẽ/
ſurabili et abſoluto. pure mentis
exceſſu ad ſupeſſẽtialeẽ. diuinaꝝ
tenebraꝝ radiũ oĩa deſerens. et
ab oĩbus abſolut⁹ aſcendens.

¶ Querẽt aliquis q̃uo pñt hec fie/
ri. q̃ repugnare vident̃ in foꝛma
ṽboꝝ. Tentem⁹ aliq̃ dicere p̃/
notando. ꝙ duplex eſt hic notifi
catiõis mod⁹. Vn⁹ doctrinal̃ ex/
trinſec⁹ Ali⁹ expimentalis intrin
ſec⁹ ¶ Vñ ſciendũ ꝙ oĩs ↄgnitio
nr̃a oꝛtũ hꝫ ab aliq̃ experientia.
Oĩs p̃terea ↄgnitio ſi pfici debe
at. in expientia t̃minat̃ Expiẽtie
vero nomẽ dĩ ab ex. et pario pa/
ris. qꝛ parit̃ expientia. ex reb⁹ in
virib⁹ ↄgnitiuis ⁊ affectiuis hinc
dicim⁹. ħ expioꝛ ħ ↄperio. ħ repe
rio Eſt aũt experientia ſcd̃m reꝫ

ſeu q̃d rei. pceptio ſimplex nõ diſ
curſiua. cauſata ſeu pata immedi
ate ab obiectali motione Ita ꝙ
ſufficit ad hãc pceptionẽ pñtia
obiecti cũ potẽtia pceptiua. r̃mo
tis ipedimẽti. Si ei coloꝛ obijcit̃
viſui. ſufficit ad viſiõeẽ. p ſolã im
pedimentoꝝ ablatiõeẽ. vt ꝙ ocu
lus non ſit clauſus nec cecat⁹. nec
aliter impedit⁹ Sic eſt de auditu
reſpectu ſoni. De guſtu reſpectu
guſtabilis. de tactu ⁊ olfactu ſuo
modo. Ceteꝝ pceptio ponit̃ in
diffinitiõe p gẽnẽ. q̃ ſcd̃m nomẽ
dĩ pfecta captio. et hec cõuenit
expimentali ↄgnitiõi p̃cipue. q̃m
in ipſa put experimentalis ẽ. non
cadit erroꝛ vel deceptio. niſi for/
te occaſionaliter apud potẽtiã
diſcurſiuã. quẽadmodũ dĩt ypo
cras. ꝙ experimentum eſt fallax
Cã̃m dicti p̃miſit Ars inquit lon
ga Ars itaq̃ꝫ foꝛmat̃ nõ ab vno
tñ expimẽto. ſed a pluris quorũ
vtiq̃ꝫ ſinglm veꝝ eſt. Alioquin ñ
eſſet p experimẽtũ Attñ ↄbinatõ
expimentoꝝ. ⁊ ↄq̃ſitio diſcurſiua
de q̃ddítate. et ↄditiõib⁹ reꝝ ex/
perimẽtataꝝ imo et ipoꝝ experi
mentoꝝ q̃ res ſũt. an ſb̃e vel acci
dẽtia ſepe fallit ¶ Cõſurrexit pñ
ñcitas grãmatice et logice. pro
cõicatiõe mutua ſup experimẽtis
ſingulis. et reb⁹ exptis. ne omnes
aut plures experiẽtie laterẽt vicif
ſim hoies. p̃ſertim expertẽtie inte
rioꝛes q̃s nemo nouit niſi ſpũs
hõis qui in ipſo eſt ¶ Cõſurrexit

deniqȝ mod⁹ alter cognitiõis.qȝ
ꝑ experiẽtiam q̄ diſciplinalis vel
ſcholaſtic⁹ vel doctrinalis appel/
lat̃.per voces et ſcripta.qm̃ alit̃
nõ poſſum⁹.ↄcept⁹ ꝑmos per ex/
periẽtiaȝ habitos exponẽ Cõſur
rexit etiã diſtinctio vet⁹. de ↄce/
ptib⁹ prime intentiõis.et ſcđe vel
tertie.et de modis ſignificãdi.et
de ſuppoſitiõe naturali.Tota po
ſtremo ps.phie q̄ rationalis đr
ꝓpterea nc̃ariũ ſũpſit exordium.
¶Suffecerit ad p̃ns ↄmemora/
tio diſtinctiõis vt oñdam⁹ ꝑmo
ꝙ vnio mentis de q̄ nũc loq̄mur
ↄſiſtit in experientia ꝓpterea trãſ
fundi nõ p̃t in alios ꝑ doctrinaȝ
ſicut nec viſio.nec aliq̃ ſenſatio ex
terior aliter in alios trãſfũditur.
nec amor nec odiũ.nec leticia ne/
qȝ dolor.neqȝ:generat̃r aliq̃ expi
mentalis cognitio ¶Nihilomin⁹
doctrinalis traditio nõ ẽ fruſtra.
Primo ꝓpter inductiõem vt fiat
amplificatio.potẽtiaꝝ ꝑceptiua
rũ.cũ obiectis expimentalr̃ ꝑcipi
endis.Deiñ notificatio fiat ipe/
dimentoꝝ q̄ten⁹ auferant̃.Hec
em̃ duo ſufficiũt ad experiẽtiam.
Ita tñ ſi obiecta moueãt natura/
liter Alioq̄n tertiũ remoueret̃.ſ.
actualis et libera motio obiectal̃
qualẽ hȝ extra ſe deus.q̄lem hȝ
libertas arbitrij ſup act⁹ ſuos
¶Null⁹ idcirco putet vel expectet
ꝙ ab hoie de ꝑ ſe.ſibi tradi poſ
ſit cognitio:ſup vniõe mentis cũ
d eo.Merito quidẽ.qr nec de q̄cũ
qȝ experiẽtia p̃t hec fieri circa crea
turas.Nemo ꝓterea ſperet expe/
rimentũ.niſi ſublatũ fuerit impe/
dimentũ ¶Eſt igit̃ cõe ſtudium.
oim̃ q̄ de theologia myſtica.que
ↄſiſtit in vniõe locuti ſunt inducẽ
ad tria q̄ requirũtur et ſufficiunt
videlȝ deſiderium diuini obiecti.
Remotio impedimenti Implora
tio diuini beneplaciti. Primũ fit
inſinuãdo pulcritudinẽ et valorẽ
Scđm fit aperiẽdo defectũ nr̃m
et lãguoreȝ Tertiũ fit per orõnis
vehementiã et ardorẽ.Hec autẽ
tria ↄplectit̃ ipa deuotio.q̄ eſt e/
leuatio mentis in deũ.ſicut in ob
iectũ ꝓpriũ et h̃ per piũ et hũileȝ
affectũ.in quo ſp̄ eſt deo benepla
cituȝ ¶Occurret forſan aliq̄s et
dicet Quid ad te de doctrina my
ſtice ſapiẽtie q̄ non es particeps
hui⁹ experiẽtie? Rñdeo Credidi
ꝓpter qđ locut⁹ ſum.Credidi ſer
monib⁹ expertoꝝ.ꝓpter qđ ↄfor
mit̃ ad eos locut⁹ ſũ.q̄ten⁹ indu/
car.⁊ inducã.quãtũ dñs adiuue
rit.ad deſideriũ tãti obiecti cum
iſto q̄ dicebat.Unã petij a dño
hãc requirã Unã videlȝ p̃cioſã
margaritã euangelicã q̄ habita
dicam⁹.ſufficit.q̄ non habita ſal/
tem deſiderare ↄcupiſcam⁹ Eni/
tamur deniqȝ.ꝑ remotiõe cuiuſli/
bet impedimenti.cũ imploratiõe
diui bñplaciti Sanabit ita forte
oculũ mentis.⁊ ei ſe p̃ntabit expi
endũ.guſtandũ ⁊ vidẽdũ.qȝ ſua/
uis ipſe ẽ.qȝ magna multitudo.

dulcedinis ſue. quã abſcondit ti/
mētib⁹ ſe. ¶ Supeſt oñdē. ꝙ do/
ctrinalr traditio theologie myſti
ce ſe extēdit ad theologiaꝫ ſcho/
laſticam. nec ab ea diuerſa ē vl' ſe
cluſa. imo nec a vͣa phi͡a ſſiet aūt
h̄ omode. ſi verba bti dionyſij a
paulo. imo a ſpū ſcō docti. ↄcor/
dauerim⁹ adinuicē. per ſcholaſti/
caꝫ theologiã. cui⁹ ignorãtiã ha
bētes q̄buis expientiaꝫ intrīſecaꝫ
ſētiãt btē vniōis. tñ hanc doctri/
nalr elucidare neq̄būt. Exēplum
ē manifeſtū in doctrinis phylo/
ſophicis. Nōne poterit aſtrolog⁹ q̄
nūq̄ꝫ expert⁹ eſt eclipſim ſol' et lu/
ne tradē doctrinã hui⁹ rei q̄lē ru
ſtic⁹ q̄ expiet ipſas ad oculm tra/
dē neq̄bit? Poſterit ruſtic⁹ vtiqꝫ
dicē ſocio pñti Aperi oculos et
vide. poterit extēdē digitū ad e/
clipſim. ſed nil ampli⁹. Aſtrolog⁹
vͦo. licet ita monſtrare nō poterit
pñtialr. docebit tñ abſentes q̄lit
aperiendi ſunt oculi qualia ſūt im
pedimēta q̄ remoueri oporteat.
imo ſi catholic⁹ ſit diuinum bene
placitū iungē nō omittet q̄ facit
eclipſes ſi vult et qñ vult Sic in
ꝓpoſito. niſi ꝙ aſtrologus hꝫ de/
mōſtratōēꝫ. theolog⁹ vero ſolaꝫ
eruditiōēꝫ in fidei auctoritate fir
matã ¶ Multi multa locuti ſunt ⁊
nos multotiēs iam inter multos.
de et ſup vͦbis dionyſij dum tra/
ctat de myſtica theologia et diui
na ſapiētia xpianoꝝ. ¶ Dixerunt
aliqui ꝙ cōſiſtit hec theologia. in

abnegatiōe oīm a deo. Alij ꝙ in
affectu et dilectōe. nōnulli ꝙ in
telligētie puritate. Alij ꝙ in men/
tis ad deū collectiōe vel vnione
Alij ꝙ in deuotiōe ſeu mētis ele/
uatiōe. Alij ꝙ in raptu vel extaſi
vel mētis alienatiōe q̄s ſex poſi/
tiōes abſqꝫ ↄtētōe ꝑtractem⁹ ſub
certis ꝓpōnib⁹. ↄñſuri ↄformiter
ad vͦba cãtici marie. qđ exiſtit in
expimentali. et gratuita vnione
ſeu collectiōe et exultatione hūiliū
mente cordis ſui cū deo. dū diſp/
ſit ſupbos. dū depoſuit potentes
de ſede. dū eſurientes impleuit bo
nis dū ſuſcepit iſrl' puerum ſuū re
cordat⁹ mie ſue ¶ Dicam⁹ igitur
abbreuiato ſermone. ꝙ ſapientia
xpianoꝝ de q̄ tractauit diuinus
dioñ. eſt vnio mētis ſeu collectio
tanq̄ꝫ ꝓ genē Iūgit experimēta/
lis et gratuita. cū pře lūinuꝫ deo
tanq̄ꝫ ꝓ formali differētia et ꝓ
fine vel obiecto: Mens ponit q̄ſi
ꝓ materia vel ſubiecto. Habem⁹
ecce gen⁹ deſcriptiōis. ſ. vnioneꝫ
ſimul cū obiecto ſuo deo. et mētē
ꝓ ſubiecto. Nec oportet inſiſtere
ſcrupuloſi⁹. qꝛ null⁹ ambigit Sed
in h̄ eſt difficultas. q̄ et q̄lis ſit i/
ſta vnio. et quēadmodū ↄpetur
et cur ꝓ dr̄a additū. expimentalr
et gratuita. Porro q̄n gratuita
ſit hec vnio. q̄s negaret. ad quaꝫ
nec natura ſufficit nec induſtria?
Sed neqꝫ ſatis ē vnio gratuita ſi
nō percipiat quēadmodū deus
habitualr. vnit ꝑ grãm ⁊ vͦtutes

in ꝑuulis baptiſatꝭ. q̃s tñ nõ dici
m⁹ myſtice ſapiẽtes. ¶ Supereſt
igit̃ difficultas velut vnica q̃d ſit
et q̃uo ſit vnitiõis experiẽtia. Poſ
ſum⁹ aũt dicẽ. ꝙ expimentalis v/
nio mentis cũ deo. ẽ ſimplex ⁊ a/
ctualis ꝑceptio dei grẽ ſue. gratũ
faciẽtis dono qualis h̃ incipit. ⁊
ꝑficitur in glĩa. per grãm ↄſũma/
tã. Eſt igitur hec vnio expimenta
lis ꝓguſtatio q̃dam glĩe pignus
et arra felicitatꝭ eterne. cui cõtra/
ria ẽ diſpõſio et auerſio ſupboruꝫ
mente cordis ſui. Relinquit̃ tãdẽ
hec depurata. ſeu expolita theo/
logie myſtice deſcriptio. Dicẽdo
ꝙ ẽ expimẽtalis dei ꝑceptio. Po/
tius aũt ponit̃ ꝑceptio q̃ȝ cogni/
tio qꝛ generalis ẽ termin⁹ ad oẽꝫ
vim mentis. ſ. rationalem. cõcupi
ſcibilem. iraſcibilẽ. vel ad vim ap/
ꝓhenſiuã et affectiuã. q̃uis nihil
vere videat̃ ꝑcipi. q̃n vis appre/
henſiua concurrat. Alioquin vis
affectiua fieri poſſet in cognitiua
q̃d aliq̃ nedũ ↄcedunt. ſed hoc ꝓ
bare ↄtendũt. Nec theologiam
ſcholaſticã ſuſcipiũt in hac parte
ſed a myſtica ſecernũt ſuper qua
re videri poterit in ꝓceſſu.

¶ De experimẽtali vnio ne veritates.

¶ Experimẽtal' dei ꝑceptio. fac/
alis ⁊ ĩmediata. nõ hẽtur h̃ in via
de lege cõi. ſed expectat̃ ꝓ ꝓmio
in glĩa ↄſũmata. Cõcedit̃ hec ab
oĩb⁹. nec oportꝫ ꝓbatiõib⁹ imo/
rari. imo ſic conceſſa eſt propoſi/
tio vt in errore aliq̃ ꝓlapſi ſint.
dicẽtes ꝙ nec in patria deus im
mediate videbit̃ ſed in theopha/
niis q̃buſdam ↄtẽperãtib⁹ inac/
ceſſibile lumẽ dei. imbecilli menti.
Quo ſup errore deſtruendo. do/
ctores nedũ copioſiſſima diſpu/
tatiõe. ſed ſẽtẽtiali det̃minatione
ꝓceſſerũt iuxta notata dñi bona
uenture. ſcdo ſñiaꝝ. diſ. xxiij.
¶ Expimentalis dei ꝑceptio nõ vi/
det̃ eſſe fõrliter ipſa vnio. Domit
tit̃ aũt hec ꝓdicatio. q̃i per cãm
vel ↄcõitãtiam ſed nõ multũ int̃
eſt ad rẽ nrãm. Tãta q̃ppe ẽ ↄne/
xio oĩm viriũ mẽtis. vel habituũ
virtuoſoꝝ cũ habitu grẽ. et actu
principali ei⁹ ꝙ apparet q̃dã cir/
cũinceſſio. velut in benedicta tri/
nitate. ſuo modo. Eſt eñ grã gra
tũfaciẽs. vna in trinitate habitu/
um theologicoꝝ et trina in vni/
tate ſua ſeu radice. ſicut mẽs vna
eſt in eſſentia. et trina in potẽtiis
¶ Vtꝝ vero potentie ſint realit̃
ab inuicẽ diſtincte. vel tãtũmodo
relatiue ſeu ↄparatiue. Et ſi gra/
tia prius informat eſſentiam mẽ
tis q̃ȝ potentiam. parũ intereſt.
pro deuotis ſcrupuloſius inqui/
rere. ¶ Experimentalis dei per/
ceptio videtur fieri. dum influ/
xus formalis et habitualis gra/
tie gratum facientis in actus ſu/
os immediate ſe protendit. Ex/
emplum de formis aliis. dum ex
actu primo qui ẽ informare. pro
cedunt ad actus ſecundos ſicut
vita ad viuere. lux ad lucere.

intellect⁹ ad intelligē.ſenſ⁹ ad ſen
tire ¶ Sūt aūt effect⁹ p̄limi gr̄e.
Tres hierarchici. Purgare illu/
minare.perficere q̄s aliq̄ multi/
plicāt.ſcd̄m mētis vigorē.fulgo/
rē et amorez.dicentes ꝙ v̄tutem
memorie. purgat . eleuat . et ſta/
bilit.fulgorē intelligētie illūinat
informat et aſſilat. Amorē affecti
ue p̄ficit.viuificat et vnit.et mētē
acceptam deo reddit. ¶ Experi/
mētalis dei p̄ceptio.fit ſcd̄z fru/
ct⁹ ſpūs.q̄rū maxim⁹ et p̄mus eſt
charitas.i.cara vnitas.vn̄ p̄ce/
unt alij.gaudiū pax patiētia.lon/
ganimitas.bonitas.mā ſuetudo
et fides modeſtia ꝯtinentia caſti
tas. Vn̄ charitas ꝑut ē virt⁹ tho
ologica dicī habitū ſed ꝑut ē fru/
ct⁹ dicī actuale charitatꝭ.expimen
tū.vel ſentimētū. Quis neſciat hō
certitudinalr̄ vn̄ veniat aut q̄ va
dat.ſicut infra notabit̄ ¶ Experi
mentalis dei p̄ceptio.vel noticia
ſi pura eſſe debeat ꝛ vehemēs.re
q̄rit̄ in ſenſib⁹ aīe ꝓportionatꝭ.ſen
ſibus carnis.ꝙ purgent̄.illūinen
tur et p̄ficiant̄ p̄.opationes gr̄e
gratū faciētis.q̄s nūc elicit imme/
diate.nūc imperat mediate per
habit⁹ virtutū.donoꝝ et beatitu
dinū Sic experimur.ꝙ homo nō
p̄cipit ſe viuē niſi duz aīa ꝓcedit
ad act⁹ ſcd̄os per opa vite. q̄ ceſ
ſāt vtiq̄ poſitꝭ impedimentis in
ſenſib⁹.per ebrietates.per ſōnum
per infirmitates aut egritudines
¶ Expimētalis dei p̄ceptio ſi de/
beat eē p̄fecta.et talis q̄ dici me
reat̄ ſapientia diuina vl̄ myſtica
ꝯminat̄ in caliginē quā inhabitat
de⁹ vere abſcōdit⁹ et qui ponit te
nebras latibulū ſuū qd̄ vt fiat ex
perimētalr̄ nc̄e eſt mētē ab omni
ꝯgnitiuo actu.vel affectiuo circa
creaturā oēm etiā circa ſe ipſam
tūc vacare.ꝛ in ſilentio ſūmo eſſe
moriq̄ꝫ deniq̄ꝫ toti creature vt ſo
li deo viuat creatrici eēn̄tie Hic
ē nūc pūct⁹ difficultatꝭ.ꝛ myſteriū
abſcōditū.qd̄ nemo nouit p̄ expi
entiaz niſi q̄ accipit Pōt tn̄ noſſe
p̄ doctrinā in auctoritate fūdatā
cū manuductiōib⁹ et exēplis Alio
quin vane penit⁹. ſtuduiſſꝫ btūs
dioñ.cū ceterꝭ ꝯdere libros ſup
hac re. ¶ Expimētalis dei ꝯgni
tio ꝯminat̄ in caliginē.ſꝫ pri⁹ deſe
rit aliā caliginē Caligo q̄ deſerit̄
ē oīs creatura.q̄ de ſe nō niſi cali
go ē.p̄uatio.ſ.lūis Alioq̄n nō di/
xiſſet Jo̅hes de creaturꝭ.ꝙ lux in
tenebris lucet.ꝛ tenebre eā nō cō
p̄henderūt. Fit aūt iſta deſertio
ſcd̄m tria.q̄ notat dioñ.in v̄bis
p̄miſſis. Primo deſerit̄ opatio ſē
ſitiua.qꝛ nō oportꝫ vt vegetati/
ua deſerat̄. Scd̄o opatio intelle/
ctiua.ſcd̄m oē ens.et nō ens et h̄
plane accipiēdū ē de ēte vl̄ nō en
te creato vel creabili.nō de ente
primo et puro. Tertio deſeritur
mēs ipa.non vtiq̄ꝫ q̄n maneat eſ
ſentialiter in ſe Alioq̄n eſſꝫ ꝛ nō
eſſꝫ.niſi velimus inſanire cū alma
rico.et ſilibus hereticꝭ. dicentib⁹

mētem cōtēplatiui. vel beati ꝑoē
ſuū eſſe in ꝓprio genere. et redire
in illud eſſe ideale. qḋ habuit eſſē
tialr̄ in arte diuina. Et h̄ eſſ3 pr/
ſus mētē ānihilari. aut nihil oio
poſſet ānihilare de⁹. Et h̄ aliqui
volūt ſed male. q2 ſilr̄ ipſe creare
nihil poſſet. ¶ Quid ē igiṫ mētez
ſe ipām deſerē. hoc ē ipām in a/
ctu primo ſuo eſſentiali manētez
nullū actū ſcḋm circa ſe ipſā aut
circa q̇ḋlib3 aliud ens. ṗter deu3
exercere. et tūc intrat nouā cali/
ginē de qua ſequitur exponēdū
¶ Experimentalis dei cognitio
ſeu noticia vl' ꝑceptio quā iueſti
gam⁹. q2 nō terminaṫ in deū cla
re et nude viſu3. ſiſtiṫ in caligine
q̄dam ſupra ſe. deſerendo primā
caliginem creaturaꝝ. p⁹ ſe. vel ſb
ſe imo et ſe p⁹ et ſub ſe mō dicto.
Nō eſt q2 nec mēs h3 oculū qui
nat⁹ ſit h̄ vidē deū. nec de⁹ obijcit
directe et imediate ſe ipūm Gran
dis attū difficultas ē. ſi oīs noti/
cia experimētalis ſit intuitiua. ſu/
per q̄ noticia tractaṫ de ſcō noie
dei Satis ſit hic dicē ꝙ intuitiua
cognitio dei nō negaṫ hic in via
ex h̄ ṗciſe ꝙ de⁹ eſt obiectū imꝓ
portionatū mētis oclō. ꝓpter ex/
cellētiam viſibilis. ſed quia non
placet deo. Ratio q2 obiectū in/
telligibile. quāto eſt ꝑfecti⁹. tāto
magl' idone⁹ eſt ocul⁹ mentis ca/
pere ipm Non eīn leditur. armo/
nia mentis de ſe ab excellentia in-
telligibilis quēadmodū deſtruiṫ

armonia oculi ſenſualis ꝑ excel/
lētia3 luci. Cōparatio igiṫ oculi ve/
ſꝑtilionis ad ſolē. nō dt oēm ſili/
tudinē ad oculū menti. reſpēu ma
nifeſtiſſimoꝝ in natura. dicēte a/
riſtotele ꝙ intellect⁹ q̄nto ꝑfectio
ra itelligit. tāto ſit habilis ad al
tiora. vñ ꝓbat imaterialitatem
ipi⁹ ¶ Expimentalis dei ꝑceptio
ꝑ caliginē non fit ſine clariſſima
irradiatiōe ac ſine ſilentio ſuſur/
rāte. et occlte dicēte. difficili⁹ hoc
videṫ ad explicādū Credendum
tñ ē v̄bis dionyſij. crebro ſic lo/
quētis in diffinitiōe ſapiētie ⁊ ali
bi. Placuit inquirē exēplū ſenſibi
le viſus corꝑalis ad lucē ſolis. fit
eīn frequēs per dionyſiū ⁊ augu
ſtinū et ariſtotelē cū ceteri. cōpa/
ratio talis. q2 nihil ſimili⁹ in crea/
turis corporeis luci ſpūali. q̄3 lux
ſolis ſic viſui corꝑeo viſio mētis.
Exēplū vnū Sint due dom⁹ val/
de diſtātes. q̄ꝝ q̄lib3 feneſtrā hē/
at apta3. aſpēu mutuo et directo
ſit mediū ꝓrſ⁹ expeditū. ſit ocul⁹
ſeu vidēs in vna feneſtraꝝ. cōſtat
q̄3 ꝙ ſi nullū ſit i medio lumē. pu-
ta de nocte. ocul⁹ erit inṫ duas ca
ligines. q̄ꝝ nullā attinget. q2 nec
illā q̄ retro ſe ē in domo ſue fene
ſtre vel iſta3 q̄ in iſta feneſtra eſt
q2 ad feneſtraꝝ vacuitatē nō ꝑ/
tingit medio nō illuſtrato. S3 il/
luſtreṫ mediū ꝑ qḋ acies oculi di-
rigaṫ ad feneſtrā oppoſita3. iudi/
cabit vtiq3 talis ocul⁹ eē caliginē
quamuis dom⁹ intra ſe copioſe

ſit illuſtrata. Docet h experiẽtia
cũ rõe pſpectiuoꝝ. q2 nunq̃ʒ vide
tur lux ſine coloris mixtiõe. q̃ nõ
eſt niſi in corpe t̃minato. Vñ ocu
lus carnis pure. in medio luci. po
ſit⁹ nihil vidẽt. ſed eſſʒ in caligine
Ecce ꝙ ad inſpiciendũ caliginez
oportʒ ꝙ ocul⁹ ſit inter duas ca/
ligines retro ⁊ añ. Oportʒ nihilo
min⁹ ſi debeat anterior caligo vi
deri ꝙ fiat irradiatio p medium.
Exẽplũ de voragine t̃re. q̃ nõ a/
gnoſceret̃ p ocl'm ſub ſe tenebro/
ſo. medio inter ocl'm et voraginẽ
nullaten⁹ illuſtrato. Exẽplũ al/
teꝝ. qđ ab aug⁹. iã pri⁹ inductũ
eſt de diuiſione ſpũs Sit oculus
in excelſo mõte. q̃lis fertur eſſe o/
limp⁹ ſit ab imo nubes caligino/
ſa ꝓhibens aſpectũ oim q̃ ſub eo
ſũt. ſit rurſuʒ inter ſolez et ocl'm
alia caligo impediẽs aſpectũ ſo
lis directũ nõ aũt diffuſiõem lũis
ex obliquo. Cõſtat ꝙ ocul⁹ ſata/
gens inſpicẽ ſolẽ. nõ intuebit̃ niſi
caliginem. Quis iñ ſuſcipiat obli
quã irradiatiõem. Alioquin non
videret ocul⁹ iſtã caliginẽ radia/
tiõe hmõi non exiſtẽte. Poteſt h
induci illud Iſaie. Surge illũinat̃
hirl'm. ecce tenebre operiẽt t̃ram
et caligo ꝓplos. ſup te autẽ oriet̃
dñs et glia ei⁹ in te videbit̃. Con
ſonãt exẽplis. verba Richardi de
diuiſione aie et ſpũs. In hac in/
quit diuiſione aia et qđ animale
eſt in imo remanet. ſpũs ãt et qđ
ſpũale eſt ⁊ qđ eleuat ad ſũma. ⁊

Richardus

ab infimis diuidit̃. vt ad ſumma
ſubleuet̃. ab anima ſcindit̃ vt dño
ↄiũgat̃. q2 qui adheret deo. vn⁹
ſpũs eſt cũ illo. Felix diuiſio ⁊ mi
rabilis ſeparatio vbi qđ corpulẽ
tũ eſt et feculẽtũ deorſũ, remanet
qđ ſpũale ẽ et ſubtile. vſq3 ad cõ
tẽplatiõem diuine glie ſublimat̃.
et in eãdez imaginẽ transformat̃
Pars inferior ↄponit̃ ad ſũmaz
pacẽ et trãquillitatẽ. cũ ps ſupe/
rior ſublimat̃ ad gliam et iocũ/
ditatẽ. Hec aũt ſub eiſdez verbis
ponit auctor de ſpiritu et anima
Que aũt ſit iſta pax. q̃ glia. q̃ io/
cũditas et q̃d eſt qđ videat̃. hoc
eſt qđ inquirim⁹. Expimentalis
dei pceptio. nõ fit p ſolã abnega
tiõem. Rõ q2 pura negatio nihil
ponit. Vñ damaſc. li. i. ca. 4. in fi
ne dt. Sũt etiã q̃dã. affirmatiue
de deo dicta. Vtutez ſupexcellẽti.
negationis habentia. puta tene/
bras dicẽtes. In deo. non tene/
bras intelligim⁹. ſed qm̃ lux nõ ẽ
ſed ſuper lucem. et lux qm̃ non te/
nebre eſt. hec ille. Sic igitur quic
quid affirmatiue de đo dicimus
includit negationem aliquam. et
econuerſo negatio relinquit af
firmationem. non q̃dem ad idez
et ſcđm idem. et pro eodem. Alio
quin eſſʒ contradictio manifeſta
ſed accipiuntur affirmatio et ne/
gatio reſpectu diuerſorum. quia
negatur a deo quicquid eſt impꝓ/
fectõis in creatura ſicut oĩs crea
tura eſt imperfecta. quantũcunq3

ꝑfecta ſit in ſuo genere. et ponit
ꝑ ſuperexcellētiā affirmatio de deo
Propterea dicit ſepe dioñ. ꝙ de/
us nō eſt ens. ſ; ſupens. ſupbon⁹
ſupdñs et ſilia ¶ Experimētal̄ dei
ꝑceptio claudit in ſe duplicez vi/
am cognoſcendi deū. ſcz per ab
negatiōem et excellentiā. nec via
abnegatiōis ſuffic̄. niſi via excellē
tie adiūgatur nec ecōtra. Propte/
rea dānatus eſt articul⁹ ꝑiſieñ. di
cens ꝙ non cognoſcim⁹ de deo h̄
in via niſi quid nō eſt Exēplū be/
ati dionyſij eſt aptiſſimū vbi dic̄
ſcdo de myſtica theologia Sicut
ꝑ ſe ipm agalma naturale faciē/
tes. i. imaginem. ex ligno vel lapi/
de. auferūt ea q̄ ſupiecta ſunt. pu
ta oculi viſiōem vetantia et ipſaz
in ſe ipſa ablatione ſola occultaz
manifeſtāt formaz vel in manife/
ſtatiōem ducūt. ſic ſupple fit in co
gnitione. ꝑ abnegatiōem Cōſtat
āt ꝙ ſtatue factor nihil addit ad
lapidem vt ſculpat imaginē. ſed
trahit tātūmodo de Verūtñ ali
qua ablatiōe facta. lincīt pulcraz
ſcz imaginem. Cōſonat Aug⁹
dionyſio. et exēplo ꝓ confirmati
one dictoꝝ ſic dicit Cum audis.
bonum hoc. bonū illud. tolle bo/
nū hoc et bonū illd̄. et vide ſi po
teſt ipſū. bonū nullo alio bonū. tc̄
videbis deū. Ita de vero Ita de
pulcro Ita de ente precipue Ita
de q̄libet attributo diuo ¶ Expe/
rimentalis cognitio dei. ꝑt intelli
gi per ablatiōem fieri. ſeptez mo
dis Quoꝝ duo ſpectāt materie ꝓ/
poſito nr̄o. Vn⁹ ad intelligentiā
ali⁹ ad deuotiōem Vn⁹ mod⁹ ē ꝑ
noīnis impoſitiōem. ali⁹ ꝑ volun
tariā acceptiōez ſeu credulitatez
Terti⁹ ꝑ realez ablatiōez Quar/
t⁹. ꝑ itelligētie depuratiōez Quin
t⁹ ꝑ intelligentie ꝑſpicacitatē Sex
t⁹ ꝑ intelligētie deiformitatē Se/
ptim⁹ ꝑ intelligentie ſimpliciſſimā
vnitatez. ¶ Diſcurram⁹ ꝑ ſingu/
los modos. Eſt itaq; prim⁹ fami
liaris nobis ꝓ ſtatu vie. Vbi grā
de vno hoc noīe bonū vel boni/
tas. q: hito de ipo. ſic accipi pote/
rit de ceteris Experimur itaq; ꝙ
ſint alique res a nobis appetibi/
les vel q: vtiles. vel q: delectabi/
les. vel q: pulcre et honorabiles
Imponim⁹ ad hec appetibilia ſi/
gnificāda h̄ nomē bonū Experi/
mur ꝯſeq̄nter. ꝙ res appetibiles
ſūt in mūd. deficūoſe et ꝙvbicunq;
q̄rim⁹ refectiōez ibi repim⁹ aliq̄m
defcōnez. moleſtā appetitui car/
nis aꝯ ſps Procedim⁹ vltra ad im/
poſitiōez vni⁹ nois qđ ſigt bonū
vſq;quaq; ꝑfcm̄. cui nihil abſit. vl̄
adeſſe poſſit de malo. nihil bonū
deſit. ita ꝙ ſit bonū q̄ mai⁹ cogi/
tari nō poſſit ſic augl. accipit P⁹/
modū anſelm⁹ de h̄ noie de⁹. qđ
appellamus bonū ſimplr̄. ens aūt
ſūme perfectū Qua ipoſitiōe fa/
cta. ꝯfeſtim ois qui ſcit impōnem
et audit h̄ nomen de⁹ vel h̄ nomē

bonũ nullo addito .ſ. bonũ ſimpli
citer qꝛ ſimplr̃. dico qđ ſine addi/
to dico Dis itaqꝫ talis accipit ꝓ
reliq̃ re tali ꝓſtantiſſima. quã ce/
teris oĩbus anponit. hoc nomen
bonũ et hoc nomẽ de⁹. ita ꝙ con
uertibilr̃ ſe hñt bonũ ſimplr̃ ꝛ de/
us Cõſtat ita fieri potuiſſe. et fa/
ctũ eſſe. et ita retineri Quo ꝓſup/
poſito voluit Anſelm⁹ et quidaꝫ
alij demõſtrare. deũ eſſe ſicut pu/
tabãt. euidẽs eẽ. ꝙ bonũ q̊ mai⁹
cogitari nõ poterat. ncãrio erat
Alioquin ſi poſſꝫ nõ eſſe: iã nõ eſ
ſet bonũ q̊ mai⁹ cogitari nõ poſ/
ſet Sed ſcđm veritatẽ. ꝓceſſus eſt
ſophiſtic⁹ et inualid⁹ ſi nõ aliter
ꝯfirmet̃ Diceret eñ inſipiens cõ
tra quẽ arguit ſe admittere iſtđ
qđ nois. ꝙ deus eſt bonũ q̊ ma/
ius cogitari nõ p̃t. negaret tñ ꝙ
aliqđ tale ſit in re. ſed tm̃ in noĩe
ſic ſi de⁹ imponeret̃ ad ſignifican
dũ bonũ ſũmum in trib⁹ ſuppoſitl.
abſolutis. nihil in re noĩ rñderet.
Propterea reſtat ſcđus mod⁹ q̊
ncãrius eſt accedẽ volẽti ad deũ
credere. ſ. voluntarie. ꝙ aliqđ ta/
le bonũ eſt vere in reꝝ natura. i/
mo ſup oĩa q̊ cogitari pñt in reꝝ
natura ꝑ aliquã imaginatõeꝫ. ra
tiõem vel intellectũ Hec aũt vo/
luntaria et fidelis acceptio. q̊ ne/
dum concedit qđ nois ſed quid
rei firmiter credit: et ita in oĩi lo
cutiõe ſibi ſupponit. hoc nomẽ de/
us. qꝛ ſuppoſitio eſt acceptio t̃mi/
ni in ꝓpõne ꝓ ſuo ſignato vltima

to Ex hac acceptiõe ſcđa. ꝓti/
nus elucidare poſſem⁹ queãdmo
dũ deuotiſſima mẽs laicoꝝ ſim/
pliciũ ꝑtingere p̃t ad expimenta
lem dei ꝑceptiõeꝫ ſeu theologiã
myſticã q̊ in vniõe ꝯſiſtit mentis
ad deũ dũ ꝯiũgit eos ſibi dũ di/
ſpgit ſupbos mẽtis ſui Perga
m⁹ attñ ꝑius ad aliquẽ modoꝝ
alioꝝ numeratoꝝ declaratiõem
Et q̊dem terti⁹ p̃t a ſolo deo fie
ri. redigendo oĩa bona in vnũ ſe
bonũ q̊liter erãt ab eterno ante
mundi ꝯſtitutioneꝫ in architipo
mũdo ſolo. ſed nõ mltũ facit ad
ꝓpoſitũ. niſi ꝓ q̊nto facili⁹ venit fi
delis ſimplex vel theolog⁹ ad co/
gnoſcendũ. ſupeminentiam boni
eterni ſuper omne aliud boni no
men quãdo credit vnũ poſſe ne
ceſſario manẽ. alijs nõ exiſtẽtib⁹
vel deſtructis. Quart⁹ mod⁹ ma/
xime ꝯgruit. ꝓpoſito auguſtini ꝓꝫ
quẽ ꝓceſſit in ſuis ꝯfeſſiõib⁹ imo
in oĩbus pene libris ſuis. etiã cuꝫ
ſimplice mr̃e ſua. dũ colloq̊rẽtur
valde dulcit̃ ad feneſtraꝫ Depu
tabat itaqꝫ mr̃em deuotã tal̃ ab
ſtractõnis pħicalis eſſe capaceꝫ
ꝓut colligit̃ ex libro ſuo ſecũdo
de ordine dũ vult deducẽ ꝙ oĩs
phyloſophica traditio. ordinate
proceſſit ex amore preuia gram/
matica. de hinc logica et conſe/
quenter ſuo ordine de reliquis
Amor enim cum fuẽit humani
conuictus ad quem loquela re/
quiritur: nec ſufficit niſi polita

ſit ratio ſcđm deductiōez illic tra
ditā q̄uis in laudē pithagore ni/
mius fuit vt idē in retractatiōib⁹
fatet̄ hūilit̄ Augu. Modus iſte tā/
tus reputat⁹ ē a phis. vt dicerent
abſq̄ȝ illo nō poſſe q̄cq̄ȝ ſciē ꝓprie
vel intelligere Ita em̄ poſuit Alb
in ſuo de intellectu ꝛ intelligib. de/
ducēs per longū ꝓceſſuȝ. pōnes
antiq̄ꝝ phoꝝ imo et idolatrarū
q̄ theletis ꝛ thurgitr̄. purgatiōib⁹
vtebant̄ q̄ꝝ meminit Augu. de tri
nit. diſputās aduerſus eos Quid
ꝑterea dicem⁹ de iſto q̄rto abſtra
ctiōis mō. ſi fieri p̄t abſq̄ȝ deuoti/
one? Cōſtat ita poſſe. q꞉ cōis eſt
ad oēm cognitionē de reb⁹ habē
daȝ ꝑ rationeȝ maxime ꝑ intelli/
gentiā Illaȝ aūt intelligentia multi
plr̄ inueniri. ſicut ex ſbus modis
ↄſeq̄nter additis colligit̄. q̄uis
ↄceperint aliq̄ boetiū voluiſſe in/
telligētiaȝ eſſe ſoli⁹ dei. ſed mode/
rati⁹ eſt vſus. ꝙ eſt ſoli⁹ diuini ge/
neris. ſicut ratio hūani. Gen⁹ aūt
ſum⁹ dei. licet nō illa ꝑfectione hic
q̄ erim⁹. dū ſiles erim⁹ deo et āge
lis vel intelligentijs eius. Intelli/
gētia nō exit in actū ſuū abſq̄ȝ mi̅
tis abſtractionib⁹. ꝓpt̄ ↄnexiōez
ſuā cū materia Corp⁹ aūt q̄d coꝛ
rūpit̄ aggrauat aiam. q̄m̄ ꝓ ſta/
tu vie talis eſt oꝛdo potentiaruȝ.
ꝙ ſupioꝛ non exit in act⁹ ſuos ni
ſi ꝓceſſerint act⁹ inferiores Hoc
āt ſm̄ Augu. nō ē nature niſi deſti
tute Poꝛro ſeq̄ns mod⁹ h⁹ reſpi
ciebat ſtatū nature ſue ꝑmit⁹ inſti
tute. ſilr̄ ꝛ excellēti⁹ ſpectabat ad
angelos aū glificatiōez creatos
¶ Remāſit hec ꝑſpicuitas natu/
ralis. etiā in ipis demonib⁹ q̄ ad
ſpeculabilia In practicī. em̄ exce/
cat eos malicia vehement̄ Sext⁹
demū modus ſpectat ad oēs glī/
ficatos ſpūs. Septim⁹ v̄o ꝓpri⁹
ē ſoli deo Reſtringet̄ aūt ꝑmo nr̄
ad duos modos. q̄b⁹ p̄t ꝑ abne/
gationē ꝛ ablatōez ↄgnoſci de⁹
Un⁹ eſt fidel̄ et ſimplex deuotio
Ali⁹ eſt phica vel theologica itel/
ligentie depuratio Hic em̄ ſēꝑ a
diſꝑſione fit reſolutio ad vnitatē
ſic a pluralitate ſingulariū vago/
rū. vt h̄ ens h̄ bonū cū inuolucrī.
accidētiū loci et tꝑis. hic ꝛ nūc fit
reſolutio ad vnitateȝ ſpēi. et cōſe
q̄nt̄ ad ꝗdditates ſimpliciſſimas
q̄s ſignāt termini trāſcendentes.
Coꝛrn̄dent āt vocibus ad extra
cōcept⁹ naturalr̄ ſignificātes. ſe/
cundū q̄s ſumebat̄ ſuppoſitio na
turalis. ¶ Colligimus ex his. du
as ꝑ fūdamēto veritates ¶ Pri/
ma ꝙ expimentalis dei ꝑceptio
ↄgnitionē intelligentie. pure ꝑce/
dēteȝ. nō req̄rit nec ſeq̄ntē Appa/
ret ꝑ indirectū. q̄m̄ hec intelligen/
tia. pauciſſimis ↄuenit Theologi
aȝ v̄o myſticā d̄r dion̄. cōem eē
xpianoꝝ. Altera v̄itas Expimē/
talis dei ꝑceptio. p̄t in ſimplici/
b⁹ ꝑ deuotionē obtineri. q̄nq̄ȝ fa
cili⁹ q̄ȝ ꝑ lr̄atos. Ptȝ ex deſcripti
onib⁹ deuotiōis. et expimētal̄ no/
ticie et abſtractionis voluntarie

per ſolidam fidē Reuolet tandē.
O ad a finis ad principiū tracta
tus ipī⁹. O beata ꝯſolatrix pccō/
rū q̄ ceptus ē ſub hac nota canti
ci tui Diſpſit ſupbos mente cor/
dis ſui. Reſumat̄ imaginatio. de
triclinio cordis. Fiat ſcd̄m illud
deductio clarificās q̄ ſupſūt Cō
ſtituat ſibi noſter ſpūs tria cena/
cula Infimū mediū et ſummum.
Sit in infimo ſicut incipiēs. ſit in
medio. ſ ſcd̄o pficiēs ſit in tertio
pfect⁹ Cōcordātiam ſup qua ſta
biliat̄. accipiat. ex ꝯſideratiōe ſa/
cramenti eucharistie. de q̄ fiet po
ſteri⁹ ſermo. ſup iſto. Eſurientes
impleuit bonis. ¶ Sūt in hoc be/
nedicto eucharistie ſacramēto. p̄/
mo res ſacramenti q̄ eſt veꝝ cor/
pus xp̄i ſignatū. p accidētia pa/
nis ſimul et vini et contētum Eſt
inſup hoc corp⁹ verū ſacramentū
toti⁹ corpis myſtici. qd̄ eſt hic ſi/
gnatū. nō ſignans aut ꝯtentū Et
tertio p ꝯcōitantiaȝ pſonalē ⁊ eſ
ſentialē ipe verus de⁹ quia caput
xp̄i deus. Ecce ꝙ ſpūs hōis fide
lis. ſimplicis etiā et ſine lr̄is. p̄t et
debet ꝯſiderare et credere cū aīa
.ſ. in infimo cenaculo poſita. qm̄
hic eſt corp⁹ xp̄i veꝝ et viuū. cuȝ
articloꝝ fide q̄ hūanitatē reſpici
unt Poteſt ex hac fide totā ſe re/
colligere ad meditatiōem iſtoꝝ
q̄ corpaliter acta ſūt p xp̄m. et ex
illa meditatiōe p̄t cōcipe ſpm̄ de/
uotiōis p pium et hūilem affectū
Pōt etiā virt⁹ ſpūſſācti talē affcm

deuotiōis ita purificare. vt ad ni
hil aliud diligendū ꝓ tūc. ſaltem
qd̄ ſit aduerſus ſe conuertat affe
ct⁹ ſic credētis. Cōuertat ſe mo/
do ſiſt̄ ad piā ꝯſideratiōem. et fi/
delem corpis xp̄i myſtici. i. aīarū
tā ſaluataꝝ in paradiſo vel ſaluan/
daꝝ de hoc mūdo. ac etiā de pur
gatorio. Hec aſcenſio tenet locuȝ
ſuuȝ. vbi luſtrat ſpūs vniuerſa in
circuitu. celeſtiū. terreſtriū. et infer
noꝝ Cōuertat et eleuet poſtremo
fidelē ſue meditatiōis deuotiōeȝ
ad ſolū deū. ſecludendo nō p ra/
tiōem ſeu intelligentiaȝ. ſed p ſin/
cerā dilectiōem oīne aliud diligi
bile creatū ſub enigmate ſoli⁹ pie
fidei. qua credit actualiter. ꝙ hic
eſt de⁹ ſuus quo mai⁹ et nobilius
cogitari nō poteſt nec amari qui
tot⁹ eſt deſiderabilis Sepe. op/
tus eſt in deuotis ſimplicib⁹ tot⁹
caſus quē ponim⁹ ¶ Ex quo col
ligim⁹. quēadmodū deuotis ſim
pliciū ſpūs. exercet ſe triplicit̄ v/
niendo mētem ſuā in deo. p pium
et hūilem affectū ad hoc ſacr̄m.
Spūs aūt magl. erudit⁹. p rōem
et intelligentiā poteſt ex induſtrijs
ſciētialib⁹ acq̄ſit. clari⁹ iſta ꝯgno/
ſcere q̄ȝ per ſolā fideȝ ſed nō veri
us neqȝ ſublimius ¶ Ipē viſitaui
p̄dem in infirmitate ſua q̄ndā fe/
minā etate grādeuā Queſiui quō
ſibi eſſet Mox ſuſpirando clama/
uit quō potuit Remoui cor meū
ab oīni creatura ⁊ repoſui in cre/
atore. Ego vero rn̄ſionem tante

fidei ſtupens ⁊ laudãs abſceſſi h
vnũ inferens. Satis eſt Et vere
ſi ex aio. nihil ſupra. Spũs ſubinſ
fas hʒ. per ſapiẽtie diffuſiõeʒ et il
lapſũ magł. ſurſuʒ agi et reduci.
qualis erat pauli mẽs Siue inqͣt
mente excedim⁹ deo Et iteꝝ Sa
piẽtiam loqͫmur inter perfectos.
Et rurſus Nos aũt reuelata fa/
cie. trãſformamur de claritate in
claritatẽ. tanq̃ʒ a dñi ſpũ. ¶ Sa/
pientiaʒ hãc ſupra dixim⁹ deſcri/
pſiſſe dionyſiũ. tractantes illud.
Et ſcd̃m nomen ei⁹ circa finẽ ¶ Aſ
ſignat idem dioñ. ꝙ hec ſapiẽtia
eſt amens et irrationalis ⁊ ſtulta
et tñ eſt ois rõis et mẽtis et ſcie
cauſa ¶ Videam⁹ de verbo hoc
te docente et illũinante O virgo
btã. o ſapiẽtiſſima feminaꝝ Quid
ſibi vult h verbũ. vt ſapiẽtia q̃m
q̃rim⁹ in nullo videaᷣ. nr̃i tricliniȷ̃
cenaclo repiri Nũquid in ſuꝑmo
vbi mens habitat? At ſapiẽtia eſt
amens. i. ſine mẽte. Nunq̃d in me/
dio. vbi ratio collocaᷣ? At ipa di
ciᷣ irrationalis. ſine rõe Nunquid
in imo vbi cognoſcit aia? Sʒ hec
ſapiẽtia ſtulta vocaᷣ. qͥ ſciam nul
lã hñs Dic obſecro te virgo pru
dẽtiſſima. dic ꝑ ſapiẽtiam tuaʒ q̃
pacto talis repugnãtia. verboꝝ
et noim. imo et reꝝ ſecũ ſtabit?
Hoc ẽ qd̃ lõgo iã ꝓceſſu veſtiga
uim⁹. Hoc altero iã tractatu ꝓo/
ri de ſcõ noie filiȷ̃ tui q̃daʒ dicere
ſpopondim⁹ ſub te fili Hoc nunc
exſoluẽ tẽtabim⁹. expõneʒ recen/
ſẽtes diffinitiõis. ſapiẽtie. a deuo/
to tuo dioñ. poſite. ¶ Sapientia
inqͣt ẽ diuiniſſima dei cognitio. q̃
ẽ ꝑ ignorãtiaʒ ꝯgnita ſcd̃m vni/
onẽ ſuꝑ mẽtem. qñ mẽs ab oib⁹
aliȷ̃s recedẽs. poſtea etiã ſe ipſaʒ
dimittẽs. vnita ẽ ſplẽdẽtibus ra/
diȷ̃s. inſcrutabili. et ꝓfũdo ſapiẽ
tie lũine illũinata. Fiat ergo per
ꝑticulas. nr̃ curſus Sapiẽtia eſt
diuiniſſima dei cognitio Cuʒ dei
ꝯgnitio hic in via (qꝛ ſic loqͫmur
in ſequẽtib⁹) ſit triplex in genere
Quedã ſymbolica hñ vtẽs ſenſi/
bilib⁹. quedã ꝓpria. hñ vtẽs intel
ligibilib⁹. Tertia myſtica q̃ ducit
ad ſuꝑmentales exceſſ⁹. Hec ter/
tia h noiaᷣ diuiniſſima. qꝛ ꝑfectiſ
ſima. qꝛ expimẽtalr habita Quid
eñ ꝑfecti⁹ ſciᷣ. q̃ʒ qd̃ in expientia
cognoſciᷣ? Supra v̄bo deductum
ẽ ꝙ theologia myſtica ẽ expimẽ/
talis dei ꝑceptio. et intuitiua ſuo
mõ. Sapiẽtia ẽ ꝑ ignorãtiaʒ. co/
gnita. Si ad idẽ et ſcd̃m idẽ oio
fiat locutio ꝯſtat ꝙ h ꝯſtare nõ
ꝑt ſicut nec ꝯtradictio ꝑt. Referũ
tur ergo ad diuerſa hec duo. ꝑ
ignorantiã et cognita Tolliᷣ v/
nitio intellectual. diſcretiua cuiuſ/
cũq̃ʒ rei create vel creabilis. et h
nõ in habitu. ſed in actu. ſaltẽ in/
tentio. q̃ poſſʒ mouẽ vel trahere
intellectũ diſcretiũ ad impedien/
dũ affectũ mẽtis circa deũ ab a/
ctu. q̃ dꝛ h ꝯgnitio Sʒ q̃lis cogni
tio. ſtatim apiᷣ. ſcd̃m vnionẽ ſuꝑ
mẽteʒ. Erit ſuꝑ hac vniõe ſermo

poſterioꝛ ſup illud. Eſurientes re
pleuit bonis. Non enī pt hec ma/
teria grandis. tota ſimul euolui.
Uocāt vniōez hāc expoſitoꝛes
dionyſij ꝗs legi. vniōez extaticā
vnientem affectū mentis cū deo.
Uidet alijs ꝙ hec vnitio nō ſit
foꝛmalr amoꝛ vel dilectio ſed ra
dicaliter fūdat in grā gratū faci
ente dū eſt in actu ſicut pꝛincipali
et ſupmo ꝗ̄ eſt vnire cū deo. Iu/
xta illud apl'i. Qui adheret deo
vnus ſpūs ē. Hec vnitio ꝑ grām
ꝓſupponit tres virtutes theologi
cas. dona ſimul et beatitudines ⁊
ceteros habit'. ꝓſertim infuſos
ꝗꝛ grā gratificans ē radix. foꝛ/
ma et finis. qđ dꝛ ꝓpter grās ſo
lū gratis datas ꝗ̄ non reddunt
ex ſe gratū deo. vt ſūt grē om̄es
ſi ſtricte loꝗ̄mur ꝑter charitatem.
Cui' ratio ē qꝛ ſola charitate ex
cepta ꝗ̄ non ꝯpatit' qđcūqꝫ moꝛ
tale ꝯtra legez dei. ceteri habit'
ſtare pn̄t cū pcc̄o moꝛtali et grē
ꝑuatiōe. ſed eꝯtra grā ſtat ſine
illis. Rurſus hec vnitio dꝛ ſup
mētē. queadmodū tractatu ſcđo
ſup illud Exultauit ſpūs me' de/
ductū ē. mariā fuiſſe ſup ſpm̄. imo
et ſine ſpū qn̄qꝫ dn̄i cecinit h̄ can
ticū. Magnificat aīa mea dn̄m.
Propterea dꝛ hec ſapiētia amēs
nō ꝙ mēs ꝑdita ſit vel deſtructa
ſed qꝛ ꝓ tūc. de ſe nil cogitat. in/
telligendo ſe ipaꝫ actualiter vel
amādo Et h̄ explicat' cū ſubdit'
in diffinitōe. qn̄ mēs ab oib' alijs

recedēs. poſtea etiā ſe ipſā dimit
tēs. Hoc qūo fieri poſſit pluries
oñſum eſt etiā naturalibus indu/
ſtrijs maxime ꝓſuppoſita fide ſū/
mi dei. Sed qđ ſeqtur ꝓꝛſus gra
tuituꝫ. ad qđ nec natura ſufficit
nec attingit induſtria ꝓpterea ſu
re dꝛ hec ſapiētia ſingulari ꝑuile
gio. data a ſpūſcō. qbus vult ⁊ ꝗ̄
mō vult ſpirāte. ⁊ nō niſi fidelib'
xp̄ianis. qn̄tūcūqꝫ alij fuerint ꝑ
intelligentiā eleuati et illūinati.
Hec ſapiētia nō dat' ꝑ leticiā in/
ternā affect' circa deū. ſine ſapiē/
tia incarnata et impanata ſic lo/
quēdo. Sed qꝛ xp̄s oſtiuꝫ eſt. ad
hāc ſapiētiam dux et ſcala Idcir
co ſequit' vnits eſt. ſ. mēs ſupioꝛ ⁊
ꝑncipalioꝛ poꝛtio ſpūal'. ſupſplen
dētib' radijs inſcrutabili et ꝓfū/
do lūine ſapiētie illūinata. Cō
feſtim elicit'. ꝙ hmōi ſapiētia nō
ſit pura caligo. nec pure tenebre
nec pura ignoꝛātia. Alioqn mēs
ipſa. qliter eſſet inſcrutabili. et ꝓ/
fūdo lūine illūinata? Colligit'
ſcđo ꝙ hec illūinatio neqt habe/
ri. ꝑ hūanum ſcrutiniuꝫ. qꝛ dꝛ in/
ſcrutabili. lūine et ꝓfūdo. qm̄ ad
illud neqt per ſe ratio vel aīa de/
ducē. ſicut nec altitudinē diuine ſa
piētie penetrare. Sunt em̄ apud
deū ideꝫ altitudo ſeu ſublimitas
et ꝓfūdū. ſicut ip̄e ē initiū ⁊ finis
Sol' igit' ſpūſſcs. cauſat hāc illu
minatiōeꝫ ſapiētie. cui' ſpūs ē a/
cut'. et oib' mobilib' mobilioꝛ.
attingēs vbiqꝫ ꝓpter ſuā mūdici

am. Spūs aūt ſcūs quē mittit pr̄ in noīe filij n̄ ē acceptoꝛ ſublimiū gl̄oaꝝ. in docēdo veritatē ꝑuul' et ſimplicib' derelictis. q̄ credunt in filiū. Quin etiā ſi q̄ dici poſſit acceptio. cadit illa ſup paruulos et hūiles in oculis ſuis. Ita pr̄ inquit fili'. et ſic placitū ē apud te. Placitū dic̄. nō cuiuſcūqꝫ meritū. Cōfūdit hec ſn̄ia generaliter oēs ſcrutatoꝛes maieſtatꝭ hūana quis induſtria. niſi hac vna ſola hūiliari ſub potenti manu dei vt nos exaltet factos hūiles. Porro recūbere in nouiſſimo loco. cū nouiſſimo viro xp̄o in cruce poſito. vt dicat ipſe q̄ nos inuitauit. Amice aſcende ſuperi'. veni vſqꝫ ad thronū patris. et in ei' ſinu q̄eſce. vt tibi ſit gl̄ia in io ip̄m.

Promptū erit. deinceps ꝯcoꝛdare. retētis pꝛius dictis. q̄d ſit diuina caligo q̄d diuine tenebꝛe. Siq̄dem eſt vna caligo. reſpectu creaturaꝝ. ſil'r et tenebꝛe. q̄m̄ ceſſat actualis illuminatio. ſeu viſio intellectualis. vel ſenſualis cuiuſcūqꝫ creature. Jmo et ipſiuſmet mētꝭ ceſſat ꝯſideratio de ſe. Eſt altera caligo ſeu tenebꝛa. que d̄r diuina qꝛ nullo modo ꝯpꝛehendi p̄t a mente. illud qd̄ ꝑ illūinantem radiū. vel radios oñditur et h̄ min' q̄ȝ abyſſus coꝛpalis immenſa ꝑ oculū. quocūqꝫ ſolis lūine. ſupfuſum penetraret. Fas tn̄ ad illud immenſū diuinū quantūcunqꝫ ſit abſcōditū et in caligine poſitū. vi

ſui ſpūali. Fas inqꝫ affectui. qd̄ aſpiret. qd̄ deſideret. qd̄ ad illud q̄lecūqꝫ ſit vnitiuis ꝑtenſiōibus ſe extēdat. Siq̄dē et inuiſa nec plene cognita diligim'. deſideram'. ſuſpiram' et ſperam'. Habem' igit̄ duas caligines. Vnā inferiorem q̄ eſt actualis ignoꝛātia creaturaꝝ. Alterā a ſupiori. q̄ eſt actualis ignoꝛātia dei. q̄ ad viſionem obiectalē. Habem' mediū lucē. imo lūina multa. multos radios. que tn̄ ſūt vna virtus vnitiua. vn' radius ſurſū educens ad prēm lūinum. vn̄ oꝛiūtur vt a fōte. Sic̄ inſup virt' magnetis attrahit et reducit et ꝯuertit ad ſe ferrū. Et generalr̄ ſicut oīe obiectū appetibile ſuū trahit appetitū qd̄ vidit q̄ dixit. Trahit ſua quēqꝫ voluptas. Quo mō loquitur ſponſa ad ſpōſum. Trahe me p' te. Sciebat qꝛ nemo venit ad eum niſi tract'. Sed o felix tractus

Oꝛitur hic non parua dubitatio. q̄ fundat̄ in notificatione. q̄d ſit diuina caligo vel tenebꝛe.

Eſt eīm caligo talis. defect' cōpꝛehenſiōis diuine maieſtatꝭ. Cōſtat aūt q̄ beati. ſil'r ab illa ꝯpꝛehenſione deficiūt. et ſi nō ab appꝛehenſiōe. Soluit h' nomen mox addītū et ſi nō ab appꝛehenſiōe. Appꝛehendūt itaqꝫ deū obiectaliter et nude et clare et immediate. ꝓpterea dicunt̄ extēſo noīe ꝯpꝛehenſoꝛes. nec reliquūtur eis tenebꝛe vlle. vel caligines. vl' theophanie

ꝓut hic in via. Sūt idcirco ſēꝑ in luce et lūine ſuꝑ ſe q̄ntūcūqꝫ ex altetur de⁹ apud mētem btām in cognitiōe. Sec⁹ in via. qꝛ nec mēs hꝫ oclos diſpoſitos ꝑ lumē glie vt videat obiectalr deū. nec deus vult obſicere hic nude ſemet ipm. Et hec ratio potioꝛ ē pꝛima. qꝛ ſi vellet hic de⁹ poſſet. qđ et feciſſe credit moyſi et paulo. et dilectiſſime femiaꝝ. Nōnulli etiā fortaſſis ex ꝑuilegio et exercitio amoꝛl. ſingulari. Hinc bernard⁹ ſuꝑ poſito verbo illo. Abſcōdit lumē in manibus ſcribit ad Carthuſien. de monte dei dicens. Nōnunq̄ꝫ q̄i ꝑtrāſiēs grā ꝑſtringit ſēſū amātl. et eripit eū ſibi. et rapit in deum ꝓ modulo ſuo ad momētū id ipſū ei oñdens videndū ſicuti ē. Interim etiā et ipm efficit id ipm vt ſit ſuo modo ſicut illud ē. hec ille.

Sonāt in hāc ſñiam. ꝑlima verba Augl. et Gregoꝛij. Nōnulli vero lati⁹ et elati⁹ h̄ aſſerūt q̄ꝫ ſatis eſt. dicētes aiam in oēm plenitudinē dei trāſire vt optat apl's. in illud. ſ. ideale eſſe ſuū cōuerti. qđ hñt ab eterno. Poſſet et h̄ ſane intelligi. et inde colligi ſingularitas amoꝛis. ſingulorū btōꝛū in deo ſicut hꝫ et attingit q̄libet linea ꝓpe centꝝ ſuū. ſingularit' et diſcrete q̄đ tñ oib⁹ lineis cōe ē ꝛ ſibi. De ſipiūt aūt qꝛ nō ɔcedūt aiam in eſſe ꝓꝑio ſui generis remanere

¶ Sequit' de reliq̄s q̄ ɔtradictiōeꝫ implicare vident'. Silētiū occulte docēs ē pax illa mētis q̄ exuꝑat oēm ſenſū. et quies ab oi oꝑe itellectuali et ſenſuali mō dicto. Eſt q̄i ſibul⁹ aure tenuis. p⁹ ipm̄ ɔpūctiōis. ſubuertētem mōtes. et ɔterētes petras pccoꝝ. p⁹ ɔmotōeꝫ ſe manifeſtātem in ɔfeſſione. poſt igneꝫ zeli ſatiſfactiōis. ¶ Hic ſibul⁹ eſt vocatio marie in ſilentio per marthā. Hec ē vox. aure lenis. cuius venas ſuſurrij furtiue capit aurl. ɔtēplātis. Hec moꝛs optabilis. ſine q̄ non videt' de⁹. qꝛ nō videbit me hō ꝛ viuet ait dñs moyſi. Hic ē vent⁹ roꝛis flās in medio foꝛnacis babilonice. q̄ ē coꝛ nr̄m ſue nature deſtitute derelictū. Nā coꝛ impij q̄i cliban⁹ ignis ſuccenſus. Quāto putas opus eſt ſilentio q̄nta pace. q̄nta ſerenitate. vt audiat' vox ſponſi. in abſcondito cubiculi cū ſpōſa int' introꝛſū valde cū ſūmo ſilētio ſol⁹ cū ſola delectat' nec admittit alienos. Sic et ſpōſa ſecretū captat. nūc in foraminib⁹ petre in cauerna maceriе. nūc in monte mirre aut colle thuris. nūc ſuꝑ mōtes aromatuꝫ. Niſi cū q̄ſiſſet dilectus. Que habitas in oꝛtis amici auſculta. Fac me audire vocē tuā. verecūda de p̄ñtia amicoꝝ. interlinearl. Fuge dilecte mi. nō q̄ꝑ eo vellet carere ſed habere ſolitariū. Et vbi? Certe ſuꝑ mōtes aromatū. q̄ ſūt mōtes eterni a quib⁹ deus mirabilit' illūinat. Paſcit in illis et quieſcit. vñ turbati ſūt oēs inſipiētes coꝛ/

de Claret ſubinde q̄d ſit obſcuriſ
ſimū illud .q̄d eſt ſupmanifeſtiſſi/
mū.hoc ē ipſe de⁹.Cōſtat autē il/
lud phice traditiōi.ꝙ manifeſtiſſi
ma nature.ſic̄ de⁹ et itelligētie ſūt
occultiſſima nobis Ueritas ē ꝙ
phia nō ɔſiderauit aut ɔceſſit re
uelatiōes deſup a pře lūinū.q̄les
ponit et in quib⁹ q̄i ſolis. innitit̄
ſpūs xpian⁹. Uoluit de⁹ efferre
nos ad ſupnaturalē et eternā vi/
tā. Dedit ꝓpterea legē et ſacra/
mēta ſua.ſup naturā Ita vt vita
xpiani.magi pēdeat a miraculis
q̄ȝ natura Militat hoc cōtra curi
oſitatez.oim naturalia ſcrutātiū
vel ex eis in viuēdo pendentiū.ſic̄
aſtrologorū nōnulli ſūt et medi/
corū et alioꝝ p prudētiaȝ ſuā.re/
gere rempublicaȝ exiſtimātiuȝ.q̄/
les oēs deducit in ſtultū finē cre/
bro de⁹.vt ſciāt q2 dn̄s ipſe ē de⁹
q̄ regna mutat et tp̄a.Perſpicuū
deniq̄ȝ fit.q̄ȝ alta ſis mente ɔtem/
plata.virgo btā.tu ſup oēs illūi
natrix.et illūinata cū decurſu mū
di labentis pegrinatiōes hoim.
ſub ſtabili dei ꝓuidentia ꝓſpici/
ens cecinſti.Diſpſit ſupbos mē/
te cordis ſui.ɔfirmās p id q̄d ſe/
quit̄ Depoſuit potentes de ſede
et exaltauit hūiles.

Sequitur tractatus

:viij per didragma ſeu dialo/
gū.partitiōes habens quattu
or Prima de depoſitiōe p im/
pulſus demoniorum per notu

las.xliiij.

Prima notula

Depoſuit potētes de ſede
Diſcipul⁹ Gl̄iatur pſal
tes nr̄a cui⁹ dn̄s hūilita/
tem reſpexit.gl̄iatur in hūiliū col
laudatione ſimul et exaltatione.
Ex abūdantia eni cordis hūilia/
ti.loquit̄.legerat ꝙ magna potē/
tia dei ſoli⁹ et ab hūilib⁹ honora
tur.Propterea magnificat dn̄m
cū exultatiōe ſpūs q2 ſibi hūili fe
cit magna qui potēs eſt q2 mīa
eius a ꝓgenie in ꝓgenies timen/
tibus eū .Et qui ſūt timētes deū
ſi nō hūiles?Quo cōtra.ſi ab hūi
lib⁹ honorat̄.et timet̄ de⁹.ɔſeq̄ns
ē vt deſpiciat̄ a ſupbis.Quid p̄/
terea ſupeſt. niſi vt deſpicientes
ſupbi.diſpgant̄.et a ſede depo/
nant̄ qui ſibi ipſis in. dn̄o poten
tes eſſe volūt Sȝ hȝ queſtiōeȝ
Qui ſūt hi potētes? Mgr̄ Uo/
lo prius agnoſcas.quāta ſubtili/
tate.notat̄ in hac pſalterij coru
la.duplex impulſus.Un⁹ in deor
ſuȝ i Depoſuit.i.deorſum poſuit.⁊
depulit Alter ſurſū euehit.et tra/
hit et impellit et exaltauit hūiles
Cōſonantia multiplex ſup h im/
pulſu duplici ſuppetit.Uno deor
ſū et malo.ſurſum altero et bono
Audi de malo Impulſ⁹ euerſ⁹ ſū
vt caderē Et iteꝝ Expulſi ſunt
nec potuerūt ſtare De helya ve/
ro dicebāt filij ꝓphaꝝ. Ne forte
tulerit eū ſpūs dn̄i.et ꝓiecerit eū